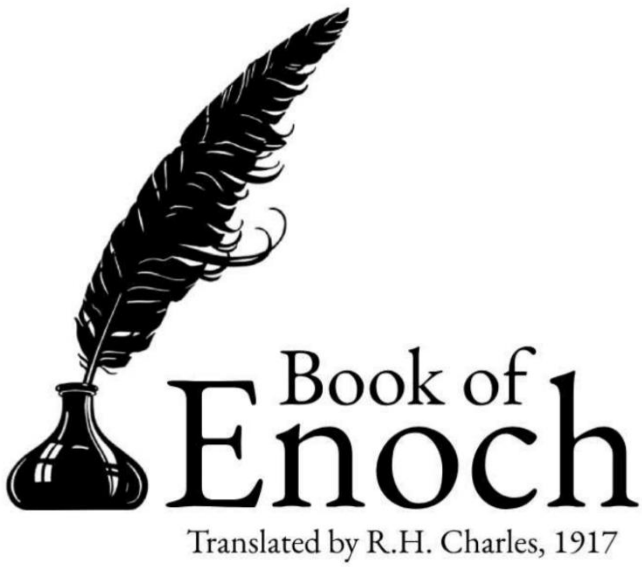

Liber Enochi

CAPUT I

1. Verba benedictionis Enoch, qua electos et iustos benedixit, qui vivent in die tribulationis, cum omnes impii et impii removendi sunt.
2. Et assumpsit parabolam suam et dixit: “Henoch vir iustus, cuius oculi aperti sunt a Deo, vidit visionem Sancti in caelis, quam mihi ostenderunt angeli, et ex eis audivi omnia, et ex eis intellexi sicut vidi, sed non huic generationi, sed veteri quae ventura est.”
3. De electis dixi, et parabolam meam de eis suscepi: Sanctus Magnus egredietur de habitaculo suo,
4. Et Deus aeternus calcabit super terram, etiam super montem Sinai, et apparebit de castris suis, et apparebit in potentia potentiae suae de caelis caelorum.
5. Et omnes timore percutientur, et Vigiles contremiscent, et magnus timor et tremor eos usque ad fines terrae comprehendet.
6. et montes excelsi contremibunt, et colles excelsi humiliabuntur, et liquescent sicut cera a facie flammae,
7. Et terra penitus in partes dividetur, et omnia quae super terram sunt peribunt, et iudicium erit super omnes homines.
8. Cum iustis autem pacem faciet. Et electos proteget, et misericordia erit super eos. Et omnes Dei pertinebunt, et prosperabuntur, et omnes benedicentur. Et omnibus illis auxiliabitur, et lux apparebit illis, et pacem faciet cum eis.
9. Et ecce! venit cum decem milibus sanctorum suorum, facere iudicium super omnes et delere omnes impios: et arguere omnem carnem de omnibus operibus impietatis eorum quae impie egerunt, et de omnibus verbis duris quae locuti sunt contra eum peccatores impii.

CAPUT II

1. Observate omnia quae fiunt in caelo, quomodo non mutant orbes suos, et luminaria quae sunt in caelo, quomodo omnia oriuntur et occidunt in ordine, unumquodque in tempore suo, et non transgrediuntur contra ordinem suum.
2. Aspicite terram, et attendite quae in ea geruntur ab initio usque ad finem, quam stabiles sint, quomodo nihil mutatur in terra, sed appareant vobis omnia opera Dei.
3. Ecce aestas et hiems, quomodo omnis terra repleta est aquis, et nubes et ros et pluvia super eam requiescunt.

CAPUT III

Observa et vide quomodo hieme omnes arbores quasi arefactae et folia amissa videantur, exceptis quattuordecim arboribus, quae folia non amittunt, sed vetera folia retinent per biennium vel triennium, donec nova adveniant.

CAPITULUM IV

Et iterum observate dies aestatis quomodo sol super terram est e regione eius. Et umbram et perfugium quaeritis propter calorem solis, et terra quoque ardet crescente calore, itaque non potestis calcare terram, nec petram propter calorem eius.

CAPUT V

1. Observate quomodo arbores se foliis viridibus tegunt et fructus ferunt: ergo attendite et cognoscite omnia opera eius, et agnoscite quomodo qui vivit in aeternum ea talia fecerit.
2. Et omnia opera eius sic procedunt anno in annum in aeternum, et omnia opera quae pro eo perficiunt, et opera eorum non mutantur, sed sicut Deus ordinavit, ita fit.
3. Et ecce quomodo mare et flumina similiter officia sua a mandatis eius perficiunt nec mutant.
4. Vos autem non fuistis constantes, neque praecepta Domini fecistis, sed conversi estis et locuti estis verba superba et dura impuro oris vestri contra magnitudinem eius. O vos, duro corde, non invenietis pacem.
5. Propterea maledicetis dies vestros, et anni vitae vestrae peribunt, et anni interitus vestri multiplicabuntur in execratione aeterna, et non invenietis misericordiam.
6. In diebus illis nomina vestra in exsecrationem aeternam omnibus iustis, et per vos maledicent omnes qui maledicunt, et omnes peccatores et impii per vos imprecabuntur, et vobis impiis maledictio erit. Et omnes ... exsultabunt, et erit remissio peccatorum, et omnis misericordia et pax et patientia: erit eis salus, lux bona. Et omnibus vobis peccatoribus non erit salus, sed omnibus vobis maledictio manebit.
7. Electis autem erit lux et gaudium et pax, et haereditabunt terram.
8 Et tunc electis sapientia dabitur, et omnes vivent et numquam iterum peccabunt, sive per impietatem sive per superbiam: qui autem sapientes sunt humiles erunt.
9 Et non delinquent ultra, neque peccabunt omnibus diebus vitae suae, neque morientur ab ira Dei aut ab indignatione, sed complebunt numerum dierum vitae suae. Et multiplicabuntur vitae eorum in pace, et anni gaudii eorum multiplicabuntur in laetitia aeterna et pace omnibus diebus vitae eorum.

CAPUT VI

1. Et factum est, cum multiplicati essent filii hominum, in diebus illis natae sunt eis filiae pulchrae et venustae.
2. Et viderunt ea angeli, filii caeli, et concupiverunt ea, et dixerunt inter se: "Venite, eligamus nobis uxores ex filiis hominum et procreemus nobis liberos."
3. Et Semjâzâ, qui dux eorum erat, dixit eis: "Vereor ne hoc factum facere consentiatis, et ego solus poenam magni peccati persolvere debeam."
4. Et omnes responderunt ei et dixerunt: "Iureiurando omnes iuremus, et omnes nos mutuis imprecationibus obligemus ne hoc consilium deseramus sed hoc rem faciamus."
5. Tum omnes simul iuraverunt et se mutuis imprecationibus in id obligaverunt.
6. Et erant omnes ducenti; qui descenderunt in diebus Iared super cacumen montis Hermon, et vocaverunt eum montem Hermon, quia iuraverant et se obligaverant per mutuas imprecationes super eum.
7. Et hec sunt nomina ducum suorum: Sêmîazâz, dux eorum, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Samânêl, Zaqîpêl Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Hi sunt duces eorum decurionum.

CAPUT VII

1. Et omnes alii simul cum eis sibi uxores duxerunt, et unusquisque sibi unam elegit, et coeperunt ad eas ingredi et se cum eis polluere, et docuerunt eos incantationes et magicationes, et radicum sectionem, et eos cum plantis consuescere fecerunt.
2. Et conceperunt, et pepererunt gigantes magnos, quorum altitudinis erat tria milia ulnarum.
3. Qui omnes acquisitiones hominum consumpserunt. Et cum homines eas amplius sustinere non possent,
4. Gigantes contra eos conversi sunt et homines devoraverunt.
5. Et coeperunt peccare in aves et bestias et reptilia et pisces, et carnes aliorum devorare et sanguinem bibere.
6. Tum terra accusationem contra impios protulit.

CAPITULUM VIII

1. Et Azâzêl docuit viros facere gladios, et cultros, et scuta, et pectorales, et demonstravit eis metalla terrae et artem eorum elaborandi, et armillas, et ornamenta, et usum stibii, et ornatum palpebrarum, et omnia genera lapidum pretiosorum, et omnes tincturas colorantes.
2. Et orta est multa impietas, et fornicati sunt, et erraverunt, et corrupti sunt in omnibus viis suis. Semjâzâ docuit incantationes et radicum excisiones, Armârôs solutionem incantationum, Barâqîjâl astrologiam docuit, Kôkabêl constellationes, Ezêqêêl scientiam nubium, Araqiêl signa terrae, Shamsiêl signa solis, et Sariêl cursum lunae. Et dum homines peribant, clamabant, et clamor eorum ascendit ad caelum...

CAPITULUM IX

1. Deinde Michael, Uriel, Raphael et Gabriel de caelo aspexerunt et viderunt multum sanguinis in terram effundi et omnem iniquitatem in terra fieri.
2. Et dixerunt alter ad alterum: “Terra deserta, quae habitabilem fecit, clamat vocem clamoris eorum usque ad portas caeli.”
3. Et nunc ad vos, sancti caelorum, animae hominum postulant, dicentes: "Rem nostram coram Altissimo adferte."
4. Et dixerunt Domino saeculorum: “Domine dominorum, Deus deorum, Rex regum et Deus saeculorum, thronus gloriae tuae stat in omnes generationes saeculorum, et nomen tuum sanctum et gloriosum et benedictum in omnia saecula!”
5. Tu omnia fecisti, et omnium rerum potestatem habes: et omnia nuda et manifesta sunt in conspectu tuo, et omnia vides, et nihil se abscondere potest a te.
6. Vides quid Azâzêl fecerit, qui omnem iniquitatem in terra docuit et secreta aeterna, quae in caelo servata sunt, quae homines discere conabantur, revelavit.
7. Et Semjâzâ, cui dedisti potestatem regendi socios eius.
8. Et ad filias hominum super terram ierunt, et cum mulieribus dormierunt, et polluerunt se, et revelaverunt eis omne genus peccatorum.
9. Et mulieres gigantes pepererunt, et tota terra propterea sanguine et iniquitate repleta est.
10. Et nunc ecce animae mortuorum clamant et ad portas caeli postulant, et lamentationes eorum ascenderunt: nec cessare possunt propter iniquitates quae in terra fiunt.
11. Et omnia scis antequam fiant, et haec vides et ea toleras, nec nobis dicis quid eis de his facere debeamus.

CAPITULUM X

1. Tunc dixit Altissimus, Sanctus et Magnus locutus est, et misit Urielem ad filium Lamech, et dixit ei:
2. Vade ad Noe et dic ei in nomine meo "Absconde te!" et revela ei finem qui appropinquat: quod delebitur tota terra, et diluvium mox adveniet super omnem terram, et destruet omnia quae in ea sunt.
3. Et nunc eum instrue ut effugiat et semen eius per omnes generationes mundi conservetur.
4. Et iterum dixit Dominus Raphaeli: 'Liga Azâzêl manibus et pedibus, et proice eum in tenebras: et fac foramen in deserto, quod est in Dûdâêl, et proice eum in illud.'
5. Et pone super eum saxa aspera et serrata, et tege eum tenebris, et maneat ibi in aeternum, et tege faciem eius ne videat lucem.
6. Et die magni iudicii in ignem proicietur. Et sanabit terram quam angeli corruperunt, et praedicabit sanationem terrae, ut ipsi pestem sanent, et ne omnes filii hominum pereant propter omnia secreta quae Vigilantes revelaverunt et filios suos docuerunt.
8. Et tota terra corrupta est per opera quae Azâzêl docuit: ei omne peccatum adscribe.
9. Et ad Gabrielem dixit Dominus: 'Perge contra spurios et reprobos, et contra filios fornicationum: et dele filios fornicationum et filios Custodum de medio hominum et fac eos progredi: mitte eos unum contra alterum ut se

interficiant in proelio: quia longitudinem dierum non habebunt.'
10. Et nulla petitio quam patres eorum a te postulant, patribus eorum pro eis dabitur; sperant enim se vitam aeternam victuros esse, et unumquemque eorum quingentos annos victurum esse.
11. Et dixit Dominus ad Michaelem: 'Vade, liga Semjâzâ et socios eius qui se cum mulieribus iunxerunt ut se cum eis in omni immunditia sua polluerent.'
12. Et cum filii eorum se invicem occiderint, et interitum dilectorum suorum viderint, liga eos per septuaginta generationes in vallibus terrae, usque ad diem iudicii eorum et consummationis eorum, donec iudicium quod in aeternum est et consummatum est.
13. In diebus illis abducentur in abyssum ignis, et in cruciatum et carcerem, in quo claudentur in aeternum.
14. Et quicumque damnatus et destructus fuerit, exinde cum illis usque ad finem omnium generationum conligatus erit.
15. Et omnes spiritus reproborum et filios Vigilum dele, quia hominibus iniuriam fecerunt.
16. Dele omnem iniquitatem de facie terrae et deleatur omne opus pravum: et appareat plantatio iustitiae et veritatis: et erit benedictio; plantabuntur opera iustitiae et veritatis in veritate et gaudio in aeternum.
17 Et tunc omnes iusti salvabuntur, et vivent donec generabunt milia filiorum, et omnes dies iuventutis suae et senectutis suae in pace consument.
18 Et tunc omnis terra in iustitia arabitur, et omnes arboribus plantabuntur et benedictione replebuntur.
19. Et plantabuntur in ea omnes arbores desiderabiles, et plantabunt in ea vites, et vitis quam plantabunt in ea abundanter feret vinum, et quoad omne semen quod seminatum erit in ea, mensura uniuscuiusque feret mille, et mensura uniuscuiusque olivarum faciet decem torcularia olei.
20. Et munda terram ab omni oppressione et ab omni iniustitia et ab omni peccato et ab omni impietate: et dele omnem immunditiam quae fit super terram de terra.
21. Et omnes filii hominum iusti erunt, et omnes gentes adorabunt et laudabunt me, et omnes adorabunt me. Et terra mundabitur ab omni inquinamento, et ab omni peccato, et ab omni poena, et ab omni cruciatu, et numquam iterum eos mittam super eam de generatione in generationem et in aeternum.

CAPUT XI

1. Et in diebus illis aperiam thesauros benedictionis, quae sunt in caelis, ut demittam eas super terram super opus filiorum hominum.
2. Et veritas et pax inter se coniungentur per omnes dies saeculi et per omnes generationes hominum.

CAPITULUM XII

1. Ante haec Enoch occultus erat, et nemo ex filiis hominum sciebat ubi occultus esset, et ubi habitaret, et quid ei accidisset.
2. Et actiones eius cum Vigilibus pertinebant, et dies eius cum sanctis erant.
3. Et ego, Enoch, Dominum maiestatis et Regem saeculorum benedicebam, et ecce! Custodes me Enoch scribam appellabant et mihi dixerunt:
4. Enoch, scriba iustitiae, vade, nuntia custodibus caeli qui deseruerunt caelum excelsum, sanctum aeternum, et polluerunt se cum mulieribus, et fecerunt sicut filii terrae faciunt, et duxerunt sibi uxores: "Magnam destructionem fecistis super terram:
5. Et non erit vobis pax neque remissio peccatorum: et quoniam delectantur in filiis suis,
6. Caedem dilectorum suorum videbunt, et super interitum liberorum suorum lamentabuntur, et supplicabunt in aeternum, sed misericordiam et pacem non adsequemini.

CAPUT XIII

1. Et abiit Enoch et dixit: 'Azâzêl, non habebis pacem: emissa est sententia severa contra te ut te in vincula coniiciat.'
2. Et non tibi dabitur tolerantia neque petitio, propter iniustitiam quam docuisti, et propter omnia opera impietatis et iniquitatis et peccati quae ostendisti hominibus.
3. Tum accessi et locutus sum cum omnibus illis simul, et omnes timuerunt, et timor et tremor eos invaserunt.
4. Et rogaverunt me ut pro eis petitionem scriberem, ut veniam invenirent, et petitionem eorum coram Domino caeli legerem.
5. Nam exinde cum eo loqui non potuerunt neque oculos ad caelum tollere propter pudorem peccatorum suorum, quibus damnati erant.
6. Deinde petitionem eorum scripsi, et precem de animis eorum et factis eorum singulorum et de petitionibus eorum ut veniam et longitudinem dierum haberent.
7. Et abii et sedi ad aquas Dan, in terra Dan, ad meridiem occidentalem Hermon; legi petitionem eorum donec obdormivi.
8. Et ecce somnium mihi venit, et visiones ceciderunt super me, et vidi visiones castigationis, et vox venit mihi iubens ut id filiis caeli narrarem et eos increparem.
9. Et cum experrectus essem, ad eos veni, et omnes sedebant congregati, flentes in 'Abelsjâîl, quod est inter Libanum et Sênêsêr, faciebus tectis.
10. Et narravi coram eis omnes visiones quas in somnis videram, et coepi verba iustitiae dicere, et increpare Custodes caelestes.

CAPITULUM XIV

1. Liber verborum iustitiae et increpationis Custodum aeternorum secundum mandatum Sancti Magni in illa visione.
2. In somno vidi quae nunc dicam lingua carnis et spiritu oris mei: quem Magnus dedit hominibus ut cum eis colloquantur et corde intellegant.
3. Sicut creavit et homini dedit potestatem intellegendi verbum sapientiae, ita me quoque creavit et dedit potestatem corrigendi Custodes, filios caeli.
4. Petitionem tuam scripsi, et in visione mea sic apparuit, petitionem tuam tibi non exaudiri per omnes dies

aeternitatis, et iudicium tandem in te prolatum esse: immo petitio tua tibi non exaudietur.
5. Et ex hoc tempore non ascendetis in caelum in aeternum, et in vinculis terrae prolatum est decretum ut vos liget omnibus diebus saeculi.
6. Et quod antea vidisti destructionem filiorum tuorum carorum et non habebis voluptatem in eis, sed cadent coram te gladio.
7. Et non exaudietur tua petitio pro eis, neque pro te ipso: etiamsi ploraveris et oraveris et dixeris omnia verba continentia in scriptura quam scripsi.
8. Et visio mihi sic ostensa est: Ecce, in visione nubes me invitaverunt et caligo me vocavit, et cursus stellarum et fulgura me celeriter acceleraverunt, et venti in visione me volare fecerunt et me sursum sustulerunt, et me in caelum portaverunt.
9. Et ingressus sum donec ad murum appropinquavi, qui ex crystallis constructus et linguis igneis circumdatus erat: et me terrere coepit.
10. Et ingressus sum in linguas ignis et accessi ad domum magnam quae ex crystallis aedificata erat: et muri domus erant similes pavimento tessellato ex crystallis facto, et fundamentum eius erat crystallum.
11. Laquearia eius erant quasi semita stellarum et fulgurantium, et inter ea cherubim ignei, et caelum eorum erat serenum tamquam aqua.
12. Ignis flammans muros circumdabat, et portae eius igne flagrabant.
13. Et intravi domum illam, et erat calida ut ignis et frigida ut glacies: nullae erant in ea deliciae vitae; timor me obtexit, et tremor me invasit.
14. Et tremens et tremens, in faciem cecidi.
15. Et vidi visionem, Et ecce erat domus secunda, maior priore, et tota porta aperta stabat ante me, et erat constructa ex flammis ignis.
16. Et omni modo adeo excelluit splendore et magnificentia et amplitudine ut tibi splendorem eius et amplitudinem describere non possim.
17. Et pavimentum eius igneum erat, et super illud fulgura et semita stellarum, et laquear eius etiam ignis flammans erat.
18. Et vidi, et vidi in eo thronum excelsum: aspectus eius erat quasi crystallus, et rotae eius sicut sol splendens, et ibi visio cherubim.
19. Et sub throno proficiscebantur rivi ignis flammantis, ut in eos aspicere non possem.
20. Et Magna Gloria super eam sedebat, et vestimenta Eius fulgebant clariora quam solem et candidiora erant quam ullam nivem.
21. Nullus angelorum intrare et faciem eius videre potuit propter magnificentiam et gloriam, et nulla caro eum videre potuit.
22. Ignis flammans circum eum erat, et ignis magnus stabat coram eo, et nemo circumstans appropinquare poterat ad eum: decies milies decies milia coram eo stabant, tamen non egebat consiliario.
23. Sanctissimi autem qui ad eum appropinquabant noctu non discesserunt neque ab eo discesserunt.
24. Et usque ad id tempus pronus pronus fui, tremens: et Dominus me ore suo vocavit, et dixit mihi: 'Veni huc, Enoch, et audi verba mea.'
25. Et venit ad me unus ex sanctis et excitavit me, et me surgere fecit et appropinquare ianuam: et inclinavi faciem meam deorsum.

CAPITULUM XV

1. Et respondit et dixit mihi, et vocem eius audivi: 'Noli timere, Enoch, vir iuste et scriba iustitiae: accede huc et audi vocem meam.'
2. Et vade, dic custodibus caeli, qui te miserunt ut pro eis intercederis: "Intercedere debetis" pro hominibus, non homines pro vobis:
3. Quare caelum excelsum, sanctum, aeternum reliquistis, et cum mulieribus concubuistis, et polluistis vos cum filiabus hominum et tulistis vobis uxores, et egistis sicut filii terrae, et generavistis gigantes sicut filios vestros?
4. Et cum essetis sancti, spirituales, vitam aeternam agentes, polluistis vos sanguine mulierum, et genuistis filios sanguine carnis, et, sicut filii hominum, concupivistis carnem et sanguinem, sicut etiam ii qui moriuntur et pereunt.
5. Propterea dedi eis uxores ut eas impraegnent et liberos ex eis procreent, ne quid eis desit super terram.
6. Vos autem olim spirituales eratis, vitam aeternam agentes et immortales per omnes generationes saeculi.
7. Et propterea non praestitui vobis uxores; nam quod ad spirituales caeli attinet, in caelo est habitatio eorum.
8. Et nunc gigantes, qui ex spiritibus et carne producuntur, spiritus maligni in terra vocabuntur, et in terra erit habitatio eorum.
9. Spiritus maligni ex corporibus eorum processerunt; quia ex hominibus nascuntur, et ex sanctis Vigilibus initium eorum et origo prima est; erunt spiritus maligni in terra, et spiritus maligni appellabuntur.
10. Quod ad spiritus caeli attinet, in caelo erit eorum habitatio, quod autem ad spiritus terrae qui nati sunt super terram, in terra erit eorum habitatio.
11. Et spiritus gigantum affligunt, opprimunt, destruunt, oppugnant, pugnant, et destructionem faciunt in terra, et turbant: cibum non accipiunt, sed tamen famem et sitiunt, et scandala faciunt. Et hi spiritus insurgent contra filios hominum et contra mulieres, quia ab eis processerunt.

CAPUT XVI

1. A diebus caedis et destructionis et mortis gigantum, ex animis quorum carnis spiritus, egressi, sine iudicio delebunt -- sic delebunt usque ad diem consummationis, magnum iudicium in quo aetas consummabitur, super Custodes et impios, immo, penitus consummabitur.
2. Et nunc de Vigilibus qui te miserunt ut pro eis intercederes, qui antea in caelo fuerunt, dic eis:
3. "In caelo fuisti, sed nondum omnia mysteria tibi revelata erant, et vana sciebas, et haec in duritia cordis tui mulieribus manifestasti, et per haec mysteria mulieres et viri multa mala in terra operantur."
4. Dic ergo eis: “Non habetis pacem.”

CAPUT XVII

1. Et me ceperunt et perduxerunt in locum ubi hi qui ibi erant similes erant ignis flammantis, et, cum vellent, apparebant ut homines.
2. Et deduxerunt me in locum tenebrarum, et in montem cuius cacumen caelum tangit.
3. Et vidi loca luminarium et thesauros stellarum et tonitrui et in profundis extremis, ubi erant arcus igneus et sagittae et pharetra eorum, et gladius igneus et omnia fulgura.
4. Et me ad aquas vivas et ad ignem occidentis duxerunt, qui omnem solis occasum accipit.
5. Et veni ad flumen ignis, in quo ignis fluit sicut aqua et se effundit in magnum mare versus occidentem.
6. Magna flumina vidi et ad magnum flumen et ad magnas tenebras perveni, et ad locum ubi nulla caro ambulat perveni.
7. Montes hiemis tenebrarum et locum unde omnes aquae profundi fluunt vidi.
8. Vidi ostia omnium fluminum terrae et ostium abyssi.

CAPITULUM XVIII

1. Vidi thesauros omnium ventorum: vidi quomodo eis totam creationem et firma terrae fundamenta instruxisset.
2. Et vidi lapidem angularem terrae: vidi quattuor ventos qui ferebant terram et firmamentum caeli.
3. Et vidi quomodo venti extendunt arcus caeli et stationem suam habent inter caelum et terram: hae sunt columnae caeli.
4. Vidi ventos caeli qui vertuntur et ambitum solis et omnium stellarum ad occasum suum adducunt.
5. Vidi ventos in terra nubes portantes: vidi semitas angelorum. Vidi in fine terrae firmamentum caeli superne.
6. Et processi et vidi locum qui ardet die ac nocte, ubi sunt septem montes lapidum magnificorum, tres ad orientem, et tres ad meridiem.
7. Et quae ad orientem spectant, una erat ex lapide colorato, et una ex margarita, et una ex hyacintho, et quae ad meridiem ex lapide rubro.
8. Medius autem thronus Dei ex alabastro usque ad caelum tangit, et cacumen throni ex sapphiro.
9. Et vidi ignem ardentem. Et ultra montes istos est regio finis terrae magnae: ibi caeli perfecti sunt.
10. Et vidi abyssum profundum, cum columnis ignis caelestis, et inter eas vidi columnas ignis cadere, quae erant immensae similiter versus altitudinem et versus profunditatem.
11. Et ultra abyssum illum vidi locum qui non habebat firmamentum caeli supra, nec terram firmiter fundatam subter: non erat aqua super eum, nec aves, sed erat locus desertus et horribilis.
12. Vidi ibi septem stellas quasi montes magnos ardentes, et mihi, cum de eis quaesivissem,
13. Dixit angelus: 'Hic locus est finis caeli et terrae: hic factus est carcer stellarum et exercitui caeli.'
14. Stellae autem quae super ignem volvuntur sunt quae mandatum Domini in initio ortus sui transgressae sunt, quia temporibus suis statutis non prodierunt.
15. Et iratus est eis, et ligavit eos usque ad tempus quo consummaretur culpa eorum, decem milia annorum.

CAPITULUM XIX

1. Et dixit mihi Uriel: "Hic stabunt angeli qui se cum mulieribus coniunxerunt, quorum spiritus, multas diversas formas assumentes, homines contaminant et eos in errorem inducent ut daemonibus tamquam diis sacrificent; hic stabunt usque ad diem magni iudicii, in quo iudicabuntur donec finiantur."
2. Et mulieres quoque angelorum quae erraverunt in sirenas erunt.
3. Et ego, Enoch, solus visionem vidi, fines omnium rerum: et non videbit homo qualis ego vidi.

CAPUT XX

1. Et haec sunt nomina sanctorum angelorum qui custodiunt.
2. Uriel, unus ex angelis sanctis, qui super mundum et super Tartarum est.
3. Raphael, unus ex angelis sanctis, qui spiritibus hominum praeest.
4. Raguel, unus ex angelis sanctis qui ultionem in mundum luminarium sumit.
5. Michael, unus ex angelis sanctis, videlicet, qui praeest optimae parti generis humani et chao.
6. Saraqâêl, unus ex angelis sanctis, qui spiritibus praeest, qui spiritu peccant.
7. Gabriel, unus ex angelis sanctis, qui super Paradisum et serpentes et Cherubin est.
8. Remiel, unus ex angelis sanctis, quem Deus constituit super resurrecentibus.

CAPUT XXI

1. Et eo processi ubi res erant chaoticae.
2. Et vidi ibi aliquid horrendum: neque caelum supra neque terram firmiter fundatam vidi, sed locum chaoticum et horribilem.
3. Et ibi vidi septem stellas caeli inter se ligatas, similes montibus magnis et igne ardentibus.
4. Tum dixi: 'Quo peccato vincti sunt, et qua de causa huc coniecti sunt?'
5. Tunc dixit Uriel, unus ex angelis sanctis, qui mecum erat et princeps eorum erat, et dixit: "Enoch, cur rogas, et cur avidus es veritatis?"
6. Hi sunt de numero stellarum caeli, qui transgressi sunt mandatum Domini, et hic vincti sunt donec decem milia annorum, tempus peccatorum eorum comprehensum, consummentur.
7. Et inde ad alium locum processi, qui erat adhuc horribilior quam prior, et rem horrendam vidi: ignem magnum ibi qui ardebat et flagrabat, et locus fissus erat usque ad abyssum, plenus magnis descendentibus columnis ignis: neque extensionem eius neque magnitudinem videre, neque coniectare poteram.
8. Tum dixi: 'Quam terribilis est locus et quam terribilis aspectu!'
9. Tunc respondit mihi Uriel, unus ex angelis sanctis qui mecum erat, et dixit mihi: 'Enoch, cur tam timor et terror tibi est?' Et respondi: 'Propter hunc locum terribilem et propter spectaculum doloris.'

10. Et dixit mihi: 'Hic locus est carcer angelorum, et hic incarcerati erunt in aeternum.'

CAPITULUM XXII

1. Et inde ad alium locum profectus sum, et ostendit mihi in occidente alium montem magnum et altum et ex saxo duro.
2. Et erant in eo quattuor concavitates, profundae et latae et planae valde. Quam planae sunt concavitates et profundae et obscurae aspectu!
3. Tunc Raphael, unus ex angelis sanctis qui mecum erant, respondit mihi:
4. 'Haec loca cava ad hoc ipsum finem creata sunt, ut animae mortuorum ibi conveniant, immo ut omnes animae filiorum hominum hic conveniant. Et haec loca facta sunt ut eos recipiant usque ad diem iudicii eorum et usque ad tempus constitutum usque ad tempus constitutum, donec magnum iudicium super eos veniat.'
5. Vidi spiritus filiorum hominum qui mortui erant, et vox eorum in caelum exiit et petitionem fecit.
6. Deinde Raphaelem angelum qui mecum erat interrogavi, et ei dixi: 'Hic spiritus—cuius est cuius vox egreditur et rogat?'
7. Et mihi respondit dicens: 'Hic est spiritus qui exiit ab Abel, quem Cain frater eius occidit, et litem suam contra eum facit donec deleatur semen eius a facie terrae, et semen eius deleatur de medio seminis hominum.'
8. Tum de eo et de omnibus locis cavis interrogavi: 'Cur unum ab altero separatum est?'
9. Et respondit mihi et dixit: 'Haec tria facta sunt ut spiritus mortuorum separentur. Et talis divisio facta est spiritibus iustorum, in quibus est sicut fons aquae lucidus.'
10. Et talia facta sunt peccatoribus cum moriuntur et in terra sepeliuntur, neque iudicium in eis actum est dum viverent.
11. Hic animae eorum in hoc magno dolore separabuntur usque ad magnum diem iudicii et poenae et cruciatus eorum qui maledicunt in aeternum, et retributionis pro spiritibus eorum. Ibi eos in aeternum ligabit.
12. Et talis divisio facta est spiritibus eorum qui litem faciunt, qui de interitu suo revelant, cum interfecti sunt diebus peccatorum.
13. Hoc factum est pro spiritibus hominum qui non iusti sed peccatores erant, qui in transgressione perfecta erant, et transgressorum. Socii erunt: sed spiritus eorum non interficientur in die iudicii neque inde resurgent.
14. Deinde benedixi Dominum gloriae et dixi: 'Benedictus Dominus meus, Dominus iustitiae, qui regnat in aeternum.'

CAPITULUM XXIII

1. Inde ad alium locum ad occidentem finium terrae profectus sum.
2. Et vidi ignem ardentem qui sine requie currebat, neque a cursu suo intermittebat neque die neque nocte, sed currebat regulariter.
3. Et interrogavi dicens: 'Quid est hoc quod non quiescit?'
4. Tunc Raguel, unus ex angelis sanctis qui mecum erat, respondit mihi et dixit: 'Hic cursus ignis quem vidisti est ignis in occidente qui omnia lumina caeli persequitur.'

CAPUT XXIV

1. Et inde in alium locum terrae profectus sum, et ostendit mihi montem ignis qui ardebat die ac nocte.
2. Et ultra illud transivi et vidi septem montes magnos, omnes inter se differentes, et lapides eorum magnifici et pulchri, magnifici in toto, aspectu glorioso et exteriore pulchro: tres ad orientem, unus super alterum fundatus, et tres ad meridiem, unus super alterum, et profundas asperasque convalles, quarum nulla cum altera coniungebatur.
3. Et septimus mons in medio horum erat, et excelluit eos altitudine, quasi sedes solii; et arbores odoriferae circumdederunt thronum.
4. Et inter eas erat arbor qualis numquam adhuc olfeceram, nec ulla inter eas erat nec aliae similes ei: odorem habebat supra omnem odorem, et folia eius et flores et lignum non marcescunt in aeternum: et fructus eius pulcher est, et fructus eius similis est palmis.
5. Tum dixi: 'Quam pulchra est haec arbor, et fragrans, et folia eius pulchra sunt, et flores eius aspectu iucundissimi.'
6. Tunc respondit Michael, unus ex angelis sanctis et honoratis qui mecum erat et dux eorum erat.

CAPUT XXV

1. Et dixit mihi: 'Enoch, cur me de odore arboris interrogas, et cur veritatem discere vis?'
2. Tum ei respondi dicens: 'De omnibus rebus scire volo, sed praecipue de hac arbore.'
3. Et respondit dicens: 'Hic mons excelsus quem vidisti, cuius cacumen simile est throno Dei, est thronus eius, ubi sedebit Sanctus Magnus, Dominus gloriae, Rex aeternus, cum descendet visitare terram cum bonitate.'
4. Quod ad hanc arborem fragrantem attinet, nulli mortali licet eam tangere usque ad magnum iudicium, cum ultionem de omnibus accipiet et omnia ad consummationem suam in aeternum perducet. Tunc dabitur iustis et sanctis.
5. Et erit fructus eius in cibum electis: transplantabitur in locum sanctum, in templum Domini regis aeterni.
6 Tunc exsultabunt laetitia et exsultabunt, et ingredientur in sanctum, et odor eius erit in ossibus eorum, et vivent longam vitam super terram, sicut vixerunt patres tui, et non tanget eos in diebus eorum dolor, neque plaga, neque cruciatus, neque calamitas.
7. Tunc benedixi Deum gloriae, Regem aeternum, qui talia iustis praeparavit et creavit et eis dare promisit.

CAPUT XXVI

1. Et inde in medium terrae processi, et locum beatum vidi in quo erant arbores quarum rami manebant et florebant arboris discerptae.
2. Et ibi vidi montem sanctum, et sub monte ad orientem erat rivus qui fluebat ad meridiem.
3. Et vidi ad orientem alium montem altiorem quam hunc, et inter eos vallem profundam et angustam: in ea etiam rivus subter montem fluebat.

4. Et ad occidentem eius erat mons alius, humilior priore et parvi altitudo, et valles altae et siccae inter eos: et alia valles altae et siccae erat ad extremitates trium montium.
5. Et omnes valles erant profundae et angustae, ex saxo duro formatae, et arbores in eis non plantatae erant.
6. Et mirabar rupes, et mirabar vallem, immo, mirabar valde.

CAPITULUM XXVII

1. Tum dixi: 'Cui rei est haec terra benedicta, quae tota arboribus plena est, et haec vallis maledicta inter eas?'
2. Tunc Uriel, unus ex angelis sanctis qui mecum erat, respondit et dixit: 'Haec vallis maledicta est maledictis in aeternum: Hic congregabuntur omnes maledicti qui labiis suis contra Dominum verba indecora proferunt et de gloria eius verba difficilia dicunt. Hic congregabuntur, et hic erit locus iudicii eorum.'
3. In novissimis diebus erit super eos spectaculum iusti iudicii coram iustis in aeternum: hic misericordes benedicent Dominum gloriae, Regem aeternum.
4. In diebus iudicii super priores, benedicent eum propter misericordiam secundum quam eis sortem divisit.
5. Deinde Dominum Gloriae benedixi et gloriam eius extuli et gloriose laudavi.

CAPITULUM XXVIII

1. Et inde profectus sum ad orientem, in medium montium deserti iugum, et vidi desertum et erat solitarium, plenum arboribus plantisque.
2. Et aqua desuper prorupit.
3. Instar aquae copiosae ruens quae ad boreo-occidentem fluebat, nubes et rorem undique ascendere faciebat.

CAPUT XXIX

1. Et inde ad alium locum in deserto processi, et ad orientem huius montis accessi.
2. Et ibi vidi arbores aromaticas thuris et myrrhae fragrantiam exhalantes, et arbores quoque similes erant amygdali.

CAPUT XXX

1. Et ultra haec, longe ad orientem processi, et alium locum vidi, vallem aqua plenam.
2. Et ibi erat arbor, coloris arborum odoratarum, qualis est lentisci.
3. Et in lateribus illarum vallium vidi cinnamomum fragrans. Et ultra has ad orientem processi.

CAPUT XXXI

1. Et vidi alios montes, et inter eos erant lucos arborum, et ex eis manabat nectar, quod nominatur sarara et galbanum.
2. Et ultra montes hos vidi alium montem ad orientem finium terrae, super quo erant aloes, et omnes arbores erant plenae stacte, similes amygdalis.
3. Et cum quis id combureret, dulcius redolebat quam ullus odor fragrans.

CAPITULUM XXXII

1. Et post haec fragrantia, dum ad septentrionem super montes prospiciens, septem montes vidi nardo egregio et arboribus odoriferis et cinnamomo et pipere plenos.
2. Et inde per cacumina omnium horum montium transivi, longe versus orientem terrae, et mare Erythraeum superavi et longe ab eo processi, et angelum Zotîêl transivi.
3. Et veni ad Hortum Iustitiae, et vidi ultra illas arbores multas arbores magnas ibi crescentes et fragrantiam bonam praeditas, magnas, pulcherrimas et gloriosas, et arborem sapientiae ex qua vescuntur et magnam sapientiam cognoscunt.
4. Arbor illa erat quasi abiete in altitudo, et folia eius erant sicut cenoriae, et fructus eius erant quasi racemi vitis, pulcherrimi valde, et odor arboris longe penetrabat.
5. Tum dixi: 'Quam pulchra est arbor, et quam delectabilis est aspectus eius!'
6. Tunc Raphael angelus sanctus, qui mecum erat, respondit mihi et dixit: 'Haec est arbor sapientiae, de qua comederunt pater tuus senex annis et mater tua anus, qui ante te fuerunt, et didicerunt sapientiam et aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt se nudos esse et eiecti sunt ex horto.'

CAPUT XXXIII

1. Et inde ad fines terrae processi et ibi vidi bestias magnas, et unaquaeque ab altera differebat; et vidi aves quoque diversas specie et pulchritudine et voce, unaquaeque ab altera differebat.
2. Et ad orientem bestiarum illarum vidi fines terrae, super quas caelum quiescit, et portas caeli apertas.
3. Et vidi quomodo stellae caeli progrediuntur, et numeravi portas ex quibus procedunt, et omnes exitus earum scripsi, singulae stellae singillatim, secundum numerum et nomina sua, cursus et positiones suas, et tempora et menses suos, sicut Uriel angelus sanctus qui mecum erat mihi ostendit.
4. Omnia mihi ostendit et ea mihi scripsit: et nomina eorum scripsit mihi, et leges eorum et societates eorum.

CAPUT XXXIV

1. Et inde versus septentrionem ad fines terrae processi, et ibi magnum et gloriosum artificium ad fines totius terrae vidi.
2. Et ecce vidi tres portas caeli apertas in caelo: per singulas exeunt venti septentrionales: cum flant, frigus, grando, pruina, nix, ros et pluvia est.
3. Et ex una porta in bonum flant: cum autem per alias duas portas flant, cum violentia et afflictione in terra est, et cum violentia flant.

CAPUT XXXV

1. Et inde ad occidentem usque ad fines terrae processi, et ibi vidi tres portas caeli apertas, quales in oriente videram, totidem portas et totidem exitus.

CAPUT XXXVI

1. Et inde ad meridiem usque ad fines terrae processi, et vidi ibi tres portas caeli apertas: et inde ros, pluvia et ventus veniunt.
2. Et inde ad orientem ad fines caeli processi, et hic vidi tres portas orientales caeli apertas et portas parvas supra eas.
3. Per singulas has parvas portas stellae caeli transeunt et cursum suum ad occidentem in via eis monstrata percurrunt.
4. Et quotiescumque videbam, Dominum Gloriae semper benedixi, et Dominum Gloriae perrexi benedicere, qui magna et gloriosa mirabilia operatus est, ut magnitudinem operis sui angelis et spiritibus et hominibus ostenderet, ut opus eius et omnem creationem eius laudarent: ut opus virtutis eius viderent et magnum opus manuum eius laudarent et eum in aeternum benedicerent.

CAPITULUM XXXVII

1. Visio secunda quam vidit, visio sapientiae—quam vidit Enoch filius Iared, filius Mahalalel, filius Cainan, filius Enos, filius Seth, filius Adam.
2. Et hoc est initium verborum sapientiae, quae vocem meam exaltavi ut dicerem et dicerem habitantibus terram: Audite, viri temporis antiqui, et videte, vos qui post vos venitis, verba Sancti, quae ego loquar coram Domino spirituum.
3. Melius erat ea tantum veteribus hominibus enarrare, sed etiam ab iis qui posteriores erunt initium sapientiae non celabimus.
4. Usque ad hunc diem tanta sapientia a Domino Spirituum numquam data est quanta ego secundum meam perspicaciam, secundum benevolentiam Domini Spirituum a quo mihi sors vitae aeternae data est, accepi.
5. Tres autem parabolae mihi traditae sunt, et vocem meam extuli et eas habitantibus terram narravi.

CAPITULUM XXXVIII

1. Parabola Prima. Quando apparuerit congregatio iustorum, et peccatores iudicabuntur propter peccata sua, et expellantur a facie terrae:
2. Et cum Iustus ante oculos iustorum apparebit, quorum opera electorum a Domino spirituum pendent, et lux apparebit iustis et electis qui habitant super terram, ubi erit habitatio peccatorum, et ubi requies eorum qui Dominum spirituum negaverunt? Melius illis fuisset si nati non essent.
3. Cum arcana iustorum revelabuntur et peccatores iudicabuntur, et impii a facie iustorum et electorum expellantur,
4. Ex illo tempore ii qui possident terram non erunt amplius potentes neque sublimes: Nec poterunt videre faciem sanctorum, quia Dominus spirituum fecit apparere lumen suum super faciem sanctorum, iustorum et electorum.
5. Tunc reges et potentes peribunt et tradentur in manus iustorum et sanctorum.
6. Et deinceps nemo sibi misericordiam a Domino Spirituum quaeret, quia vita eorum ad finem pervenit.

CAPITULUM XXXIX

1. Et fiet in diebus illis ut filii electi et sancti de caelo alto descendent, et semen eorum unum fiet cum filiis hominum.
2. Et in diebus illis accepit Enoch libros zeli et irae, et libros perturbationis et expulsionis. Et misericordia non adferetur eis, dicit Dominus spirituum.
3. Et in diebus illis turbo me a terra abstulit et deposuit me ad summos caelos.
4. Et ibi vidi aliam visionem, tabernacula sanctorum et requiescentia iustorum.
5. Hic oculi mei viderunt tabernacula eorum cum angelis iustis eius, et requiescentia eorum cum sanctis. Et petierunt et oraverunt pro filiis hominum, et iustitia fluit coram eis sicut aqua, et misericordia sicut ros super terram: sic est apud eos in saecula saeculorum.
6a. Et in illo loco oculi mei viderunt Electum iustitiae et fidei,
7a. Et vidi habitaculum eius sub alis Domini spirituum.
6b. Et iustitia praevalebit in diebus eius, et iusti et electi erunt innumerabiles coram eo in aeternum et in saeculum saeculi.
7b. Et omnes iusti et electi coram eo erunt fortes ut lumina ignea, et os eorum plenum erit benedictione, et labia eorum nomen Domini spirituum exaltabunt, et iustitia coram eo numquam deficiet, et rectitudo coram eo numquam deficiet.
8. Ibi habitare volui, et spiritus meus illam habitationem desideravit: et ibi antea pars mea fuit, sic enim constitutum est de me coram Domino spirituum.
9. In diebus illis nomen Domini Spirituum benedictionibus et laudibus laudavi et extolli, quia me ad benedictionem et gloriam destinavit secundum beneplacitum Domini Spirituum.
10. Diu oculi mei locum illum contemplati sunt, et benedixi eum et laudavi eum, dicens: 'Benedictus sit, et sit benedictus ab initio et in aeternum.'
11. Et coram eo nulla est cessatio. Ipse scit ante mundum creatum quae sint in aeternum et quae futura sint in generationem et generationem.
12. Qui non dormiunt, te benedicunt: ante gloriam tuam stant et benedicunt, laudant et exhortantur, dicentes: "Sanctus, sanctus, sanctus est Dominus spirituum: implet terram spiritibus."
13. Et hic oculi mei viderunt omnes qui non dormiunt: stantes coram eo benedicunt et dicunt: 'Benedictus es, et sit nomen Domini benedictum in aeternum et in saeculum.'
14. Et facies mea mutata est; amplius enim videre non poteram.

CAPITULUM XL

1. Et post haec vidi milia milium et decies milies decies milia, vidi multitudinem innumerabilem et aestimabilem, qui stabant coram Domino spirituum.
2. Et in quattuor lateribus Domini Spirituum vidi quattuor praesentias, diversas ab iis quae non dormiunt, et nomina eorum didici: nam angelus qui mecum ibat mihi nomina eorum nota fecit, et mihi omnia occulta ostendit.
3. Et audivi voces illarum quattuor praesentiarum dum laudes coram Domino gloriae proferebant.

4. Prima vox Dominum Spirituum in saecula saeculorum benedicit.
5. Et secundam vocem audivi benedicentem Electum et electos qui a Domino spirituum pendent.
6. Et tertiam vocem audivi orantem et intercedentem pro habitantibus in terra et supplicantem in nomine Domini spirituum.
7. Et audivi quartam vocem Satanas repellentem et eos prohibentem ne coram Domino spirituum venirent ad accusandos eos qui in terra habitant.
8. Post haec angelum pacis, qui mecum ibat et mihi omnia occulta ostendit, interrogavi: 'Quae sunt hae quattuor praesentiae quas vidi et quarum verba audivi et scripsi?'
9. Et dixit mihi: 'Hic primus est Michael, misericors et longanimis; et secundus, qui praeest omnibus languoribus et omnibus vulneribus filiorum hominum, est Raphael; et tertius, qui praeest omnibus potestatibus, est Gabriel; et quartus, qui praeest paenitentiae in spem eorum qui hereditabunt vitam aeternam, nominatur Phanuel.' Et hi sunt quattuor angeli Domini spirituum et quattuor voces quas audivi in diebus illis.

CAPUT XLI

1. Et post haec vidi omnia arcana caelorum, et quomodo regnum divisum est, et quomodo actiones hominum in statera ponderantur.
2. Et ibi vidi mansiones electorum et mansiones sanctorum, et oculi mei ibi viderunt omnes peccatores inde expellendos qui nomen Domini spirituum negabant, et abstrahi: et non poterant sustinere propter poenam quae a Domino spirituum procedit.
3. Et ibi oculi mei viderunt arcana fulminis et tonitrui, et arcana ventorum, quomodo dividantur ut super terram flent, et arcana nubium et roris, et ibi vidi unde in illo loco procedant et unde terram pulverulentam saturent.
4. Et ibi vidi cameras clausas ex quibus venti dividuntur, cameram grandinis et ventorum, cameram nebulae et nubium, et nubes eius super terram ab initio mundi volitans.
5. Et vidi conclavia solis et lunae, unde procedunt et quo redeunt, et gloriosum eorum reditum, et quomodo unum alteri praestat, et orbitam eorum magnificam, et quomodo orbitam suam non relinquunt, et nihil orbitae suae addunt nec ex ea auferunt, et fidem inter se servant, secundum iusiurandum quo inter se obligati sunt.
6. Et primum sol oritur et iter suum percurrit secundum mandatum Domini spirituum, et potens est nomen eius in saecula saeculorum.
7. Et post haec vidi viam occultam et visibilem lunae, et cursum itineris sui in illo loco perficit, die ac nocte, altera positionem alterae tenens ex adverso coram Domino spirituum. Et gratias agunt et laudant, et non requiescunt; nam illis est requies gratiarum actionis.
8. Nam sol saepe mutatur in benedictionem aut in maledictionem, et cursus lunae est lux iustis et tenebrae peccatoribus in nomine Domini, qui divisit lucem a tenebris, et divisit spiritus hominum, et corroboravit spiritus iustorum, in nomine iustitiae suae.
9. Nullus enim angelus impedit neque ulla potestas impedire potest; nam omnibus constituit iudicem et coram se omnes iudicat.

CAPITULUM XLII

1. Sapientia non invenit locum ubi habitaret; Tunc ei habitaculum assignatum est in caelis.
2. Sapientia profecta est ut habitaret inter filios hominum, et non invenit locum suum: Sapientia rediit ad locum suum et sedem suam inter angelos occupavit.
3. Et exiit iniustitia de cubiculis eius; quos non quaesivit invenit, et habitavit cum eis, sicut pluvia in deserto, et ros in terra sitienti.

CAPUT XLIII

1. Et vidi alia fulgura et stellas caeli, et vidi quomodo omnes nominibus suis vocabat et illi ei auscultabant.
2. Et vidi quomodo in statera iusta secundum proportiones lucis ponderarentur: vidi latitudinem spatiorum eorum et diem apparitionis eorum, et quomodo revolutio eorum fulgura produceret: et vidi rotationem eorum secundum numerum angelorum, et quomodo fidem inter se servant.
3. Et angelum qui mecum ibat, qui mihi ostendit quod occultum erat, interrogavi: "Quid sunt haec?"
4. Et dixit mihi: 'Dominus spirituum tibi ostendit significationem eorum parabolicam: haec sunt nomina sanctorum qui habitant super terram et credunt in nomine Domini spirituum in saecula saeculorum.'

CAPITULUM XLIV

Aliud quoque phaenomenon quod de fulminibus vidi: quomodo quaedam stellae oriuntur et fulgura fiant nec novam formam suam separare possint.

CAPITULUM 45

1. Et haec est secunda parabola de iis qui nomen habitationis sanctorum et Dominum spirituum negant.
2. Et in caelum non ascendent, neque in terram venient. Talis erit sors peccatorum, qui nomen Domini spirituum negaverunt, qui sic servantur in diem passionis et tribulationis.
3. In die illo sedebit electus meus super solium gloriae, et probabit opera eorum, et innumerabilia erunt loca requietis eorum. Et corroborantur animae eorum in se cum viderint electos meos, et eos qui invocaverunt nomen meum gloriosum.
4. Tunc electum meum habitare faciam in medio eorum, et caelum transformabo, et faciam illud benedictionem et lucem aeternam.
5. Et transformabo terram et faciam eam benedictionem: et electos meos habitare faciam super eam: impii autem et impii non calcabunt eam.
6. Pro eo quod providi et implevi pace iustos meos, et habitare eos coram me feci: impiis autem iudicium appropinquat mihi, ut deleam eos a facie terrae.

CAPUT 46

1. Et ibi vidi Quemdam, qui habebat caput dierum, et caput eius erat album sicut lana, et cum eo erat alius homo, cuius

facies erat species hominis, et facies eius erat plena gratia, sicut unus ex angelis sanctis.
2. Et interrogavi angelum qui mecum ibat et mihi omnia occulta ostendit, de illo Filio Hominis, quis esset, et unde esset, et cur cum Capite Dierum iret. Et respondit et dixit mihi: Hic est Filius Hominis qui habet iustitiam, apud quem habitat iustitia, et qui revelat omnes thesauros occultorum,
3. Quia Dominus spirituum eum elegit, et cuius sors praeeminentiam habet coram Domino spirituum in iustitia in aeternum.
4. Et hic Filius hominis, quem vidisti, excitabit reges et potentes de sedibus suis, et fortes de soliis suis, et laxabit frena fortium, et confringet dentes peccatorum.
5. Et deprimet reges de soliis suis et de regnis suis, quia non exaltaverunt neque laudaverunt eum, neque humiliter agnoverunt unde regnum eis datum est.
6. Et humiliabit vultum fortium et implebit eos ignominia. Et erunt tenebrae habitaculum eorum, et vermes erunt cubile eorum, et non erit spes eorum surgendi de cubilibus suis, quia non exaltabunt nomen Domini spirituum.
7. Et hi sunt qui iudicant stellas caeli, et tollent manus suas contra Altissimum, et calcant terram et habitant super eam. Et omnia opera eorum ostendunt iniustitiam, et potentia eorum in divitiis suis residet, et fides eorum est in deos quos fecerunt manibus suis, et negant nomen Domini spirituum.
8. Et domos congregationum Eius persequuntur et fideles qui in nomine Domini spirituum pendent.

CAPITULUM XLVII

1. Et in diebus illis ascendet oratio iustorum, et sanguis iustorum de terra coram Domino spirituum.
2. In diebus illis sancti qui in caelis habitant una voce supplicabunt et orabunt et laudabunt, gratias agent et nomen Domini spirituum benedicent, pro sanguine iustorum qui effusus est, et ne sit inanis oratio iustorum coram Domino spirituum, ut fiat iudicium illis, et ne in aeternum patiantur.
3. In diebus illis vidi Caput Dierum, cum sederet super thronum gloriae suae, et libri viventium aperti sunt coram eo: et omnis exercitus eius, qui est in caelo desuper, et consiliarii eius stabant coram eo.
4. Et corda sanctorum gaudio repleta sunt, quia numerus iustorum oblatus est, et oratio iustorum exaudita est, et sanguis iustorum requisitus est apud Dominum spirituum.

CAPITULUM XLVIII

1. Et ibi vidi fontem iustitiae qui erat inexhaustus: Et circum eum erant fontes multi sapientiae; Et bibebant ex eis omnes sitientes, Et impleti sunt sapientia, Et habitationes eorum erant cum iustis et sanctis et electis.
2. Et in illa hora Filius hominis nominatus est coram Domino spirituum, et nomen eius coram Capite Dierum.
3. Et antequam sol et signa creata sunt, antequam stellae caeli factae sunt, nomen eius ante Dominum spirituum nominatum est.
4. Erit iustis virga super quam fulciant et non cadant, et erit lumen gentium et spes eorum qui tribulantur corde.
5. Omnes qui inhabitant terram procident et adorabunt coram eo, et laudabunt et benedicent et celebrabunt cum cantico Dominum spirituum.
6. Et ob hanc causam electus et absconditus est ante Eum, ante creationem mundi et in aeternum.
7. Et sapientia Domini spirituum revelavit eum sanctis et iustis; conservavit enim partem iustorum, quia oderunt et spreverunt hunc mundum iniquitatis, et oderunt omnia opera eius et vias in nomine Domini spirituum: quia in nomine eius salvi fiunt, et secundum bonam voluntatem eius factum est in vita eorum.
8. In diebus illis afflicti erunt reges terrae et potentes qui possidebunt terram propter opera manuum suarum, quia in die tribulationis et afflictionis suae non poterunt liberare semetipsos.
9. Et tradam eos in manus electorum meorum: sicut stipulae in igne, sic ardebunt ante faciem sanctorum: sicut plumbum in aqua submergentur ante faciem iustorum, et non erit vestigium eorum amplius.
10. Et in die afflictionis eorum erit requies super terram, et coram eis cadent et non resurgent, et non erit qui eos manibus capiat et erigat: quia Dominum spirituum et Unctum eius negaverunt. Sit nomen Domini spirituum benedictum.

CAPITULUM XLIX

1. Sapientia enim sicut aqua effunditur, et gloria non deficit ante eum in aeternum.
2. Nam potens est in omnibus secretis iustitiae, et iniquitas tamquam umbra evanescet et non erit diuturna, quia electus stat coram Domino spirituum, et gloria eius in aeternum et virtus eius in generationem et generationem.
3. Et in eo habitat spiritus sapientiae, et spiritus perspicaciae, et spiritus intellectus et fortitudinis, et spiritus dormientium in iustitia.
4. Et ipse iudicabit res occultas, et nemo poterit verbum mendacii proferre coram eo, quoniam ipse electus est coram Domino spirituum secundum beneplacitum eius.

CAPITULUM L

1. Et in diebus illis fiet mutatio sanctis et electis, et lux dierum super eos manebit, et gloria et honor ad sanctos convertentur,
2. In die tribulationis, in qua malum contra peccatores thesaurizatum erit. Et iusti victores erunt in nomine Domini spirituum: Et alios hoc testari faciet, ut resipiscant et obliviscantur opera manuum suarum.
3. Non habebunt honorem in nomine Domini spirituum, sed in nomine eius salvi erunt, et Dominus spirituum miserebitur eorum, quoniam multae sunt misericordiae eius.
4. Et iustus est etiam in iudicio suo, et in conspectu gloriae eius iniquitas quoque non stabit: in iudicio eius impenitentes coram eo peribunt.
5. Et ex hoc tempore non miserebor illis, dicit Dominus spirituum.

CAPITULUM LI

1. Et in diebus illis terra quoque reddet quod ei creditum est, et infernus quoque reddet quod accepit, et infernus reddet quod debet.
2. Et eliget iustos et sanctum de medio eorum: quoniam appropinquavit dies eorum salvationis.
3. Et electus in diebus illis sedebit super throno meo, et os eius effundet omnia secreta sapientiae et consilii: quia Dominus spirituum dedit ea ei et glorificavit eum.
4. Et in diebus illis montes salient sicut arietes, et colles quoque salient sicut agni lacte saturati, et facies omnium angelorum in caelo gaudio illuminabuntur.
5. Quia in diebus illis resurget electus, et laetabitur terra, et iusti habitabunt super eam, et electi ambulabunt super eam.

CAPITULUM LII

1. Et post illos dies in illo loco ubi omnes visiones eius quod occultum est videram -- nam turbine abreptus eram et illae me ad occidentem portaverant.
2. Ibi viderunt oculi mei omnia arcana caeli quae futura sunt, montem ferreum et montem aereum et montem argenti et montem aureum et montem metalli mollis et montem plumbi.
3. Et interrogavi angelum qui mecum ibat, dicens: "Quae sunt ista quae vidi in occulto?"
4. Et dixit mihi: 'Haec omnia quae vidisti erunt dominio Uncti eius, ut sit potens et potens super terram.'
5. Et respondit ille angelus pacis, dicens mihi: 'Exspecta paulisper, et revelabuntur tibi omnia arcana quae Dominum Spirituum circumdant.'
6. Et montes hi quos viderunt oculi tui, montem ferreum et montem aereum et montem argenti et montem aureum et montem metalli mollis et montem plumbi, omnes hi erunt coram Electo sicut cera: coram igne, et sicut aqua quae descendit desuper super illos montes, et invalidi erunt ante pedes eius.
7. Et erit in diebus illis, neque auro neque argento servabitur, neque quisquam effugiet.
8. et ferrum non erit in bello, neque lorica induetur, aes autem non erit in usum, et stannum non erit in usum, neque comparabitur, et plumbum non desiderabitur.
9. Et haec omnia negabuntur et delebuntur a superficie terrae, cum Electus apparebit ante faciem Domini spirituum.

CAPITULUM LIII

1. Ibi oculi mei viderunt vallem profundam ostiis apertis, et omnes qui inhabitant terram et mare et insulas adferent ei dona et dona et signa honoris, sed vallis illa profunda non implebitur.
2. Et manus eorum facinora iniqua faciunt, et peccatores devorant omnes quos iniqualiter opprimunt: peccatores autem ante faciem Domini spirituum peribunt, et a facie terrae eius expellentur, et peribunt in aeternum.
3. Vidi enim omnes angelos poenales ibi manentes et omnia instrumenta Satanae parantes.
4. Et angelum pacis qui mecum ibat interrogavi: 'Cui haec instrumenta parant?'
5. Et dixit mihi: 'Haec regibus et potentibus huius terrae parant, ut sic deleantur.'
6. Et post haec Iustus et Electus domum congregationis suae apparere faciet: exinde non amplius impedientur in nomine Domini spirituum.
7. Et montes hi non stabunt sicut terra ante iustitiam eius, et colles erunt sicut fontes aquarum, et iusti requiescent ab oppressione peccatorum.

CAPITULUM LIV

1. Et aspexi et conversus sum ad aliam partem terrae, et vidi ibi vallem profundam cum igne ardente.
2. Et reges et potentes adduxerunt, et in hanc vallem profundam eos conicere coeperunt.
3. Et ibi oculi mei viderunt quomodo haec instrumenta sua fecerunt, catenas ferreas immensi ponderis.
4. Et angelum pacis qui mecum ibat interrogavi, dicens: 'Cui hae catenae parantur?'
5. Et dixit mihi: 'Haec parantur pro exercitu Azâzêl, ut eos capiant et in abyssum damnationis completae proiciant, et maxillas eorum lapidibus asperis tegant, sicut Dominus Spirituum praecepit.'
6. Et Michael, et Gabriel, et Raphael, et Phanuel comprehendent eos in die illo magno, et mittent eos in illa die in fornacem ignis ardentis, ut Dominus spirituum vindictam faciat in eis propter iniustitiam eorum, quo subiecti sunt Satanae et seduxerunt eos qui in terra habitant.
7. Et in diebus illis erit vindicta a Domino spirituum, et aperiet omnia cavitates aquarum quae sunt supra caelos, et fontes qui sunt sub terra.
8. Et omnes aquae aquis iungentur: quod supra caelos est masculinum, et aqua quae sub terra est femininum.
9. Et delebunt omnes qui habitant super terram et qui habitant sub finibus caeli.
10. Et cum iniustitiam suam quam in terra fecerunt cognoverint, tum ab his peribunt.

CAPITULUM LV

1. Et post haec Princeps Dierum resipiscens dixit: 'Frusta perdidi omnes habitantes terrae.'
2. Et iuravit per magnum nomen suum: 'Non faciam sic omnibus qui habitant terram, et ponam signum in caelo: et hoc erit pignus bonae fidei inter me et eos in aeternum, quamdiu caelum super terram erit. Et hoc est secundum mandatum meum.'
3. Cum voluero eos manu angelorum tenere in die tribulationis et doloris propter hoc, castigationem meam et iram meam super eos manere faciam, dicit Deus, Dominus spirituum.
4. Reges potentes qui terram habitatis, electum meum videre debebitis, quomodo in solio gloriae sedet et Azâzêl et omnes socios eius et omnes exercitus eius in nomine Domini spirituum iudicat.

CAPITULUM LVI

1. Et vidi ibi agmina angelorum poenae ambulantes, tenentes flagella et catenas ferreas et aeneas.

2. Et interrogavi angelum pacis qui mecum ibat, dicens: 'Ad quem eunt hi qui flagella tenent?'
3. Et dixit mihi: 'Electis et dilectis eorum, ut proiciantur in voraginem abyssi vallis.'
4. Et tum vallis illa electis et dilectis eorum replebitur, et dies vitae eorum finem ferent, et dies seductionis eorum deinceps non numerabuntur.
5. Et in diebus illis revertentur angeli et se praecipitabunt ad orientem super Parthos et Medos; et excitabunt reges, ut spiritus perturbationis irruat in eos et excitent eos de soliis suis, ut erumpant sicut leones de cubilibus suis et sicut lupi esurientes in gregibus suis.
6. Et ascendent et conculcabunt terram electorum eius, et terra electorum eius erit area et via coram eis:
7. Sed civitas iustorum meorum impedimento erit equis eorum. Et incipient inter se pugnare, et dextera eorum fortis erit contra eos, et non cognoscet vir fratrem suum, neque filius patrem suum aut matrem suam, donec non sit numerus cadaverum propter occisionem eorum, et poena eorum non sit in vanum.
8. In diebus illis aperiet infernus maxillas suas, et absorbebuntur in eo, et consummabitur destructio eorum; devorabit infernus peccatores in facie electorum.

CAPITULUM LVII

1. Et post haec accidit ut vidi aliam multitudinem plaustrorum, et viros in eis vectos, et venientes ventis ab oriente et ab occidente ad meridiem.
2. Et auditus est sonitus plaustrorum eorum, et cum haec tumultus fieret, sancti de caelo id animadverterunt, et columnae terrae motae sunt de loco suo, et auditus est sonitus eius ab uno extremo caeli ad alterum, uno die.
3. Et omnes procident et adorabunt Dominum spirituum. Et hic est finis secundae parabolae.

CAPITULUM LVIII

1. Et tertiam parabolam de iustis et electis dicere coepi.
2. Beati vos, iusti et electi, quoniam gloriosa erit sors vestra.
3. Et erunt iusti in lumine solis, et electi in luce vitae aeternae: dies vitae eorum innumerabiles erunt, et dies sanctorum innumerabiles.
4. Et lucem quaerent et iustitiam invenient apud Dominum spirituum: Pax iustis erit in nomine Domini aeterni.
5. Et post haec dicetur sanctis in caelis, Ut requirant secreta iustitiae, hereditatem fidei: Quia sicut sol ortus est super terram, et tenebrae praeterierunt.
6. Et erit lux quae numquam deficiet, et usque ad finem dierum non venient, quia tenebrae prius delebuntur, et lux stabilietur coram Domino spirituum, et lux recti stabilietur in aeternum coram Domino spirituum.

CAPITULUM LIX

1. In diebus illis oculi mei viderunt arcana fulgurum et luminarium, et iudicia quae exsequuntur et fulgura ad benedictionem vel ad maledictionem, prout Dominus spirituum vult.
2. Et ibi vidi arcana tonitrui, et quomodo cum resonat superne in caelo, sonus eius auditur, et mihi ostendit iudicia in terra exercita, sive ad salutem et benedictionem, sive ad maledictionem, secundum verbum Domini spirituum.
3. Et post haec omnia secreta luminarium et fulgurum mihi ostensa sunt, et coruscant ad benedictionem et ad satisfactionem.

CAPUT LX

1. Anno quingentesimo, mense septimo, quarto decimo die mensis in vita Henoch, in parabola illa vidi quomodo magnus motus caelos caelorum contremuit, et exercitus Altissimi, et angeli, mille milia et decies milies decies milia, perturbati sunt perturbatione magna.
2. Et sedit Caput Dierum super thronum gloriae suae, et angeli et iusti stabant circum eum.
3. Et me invasit tremor magnus, et pavor invasit me, et lumbi mei consopiti sunt, et renes mei soluti sunt, et cecidi in faciem meam.
4. Et misit Michael alterum angelum e medio sanctorum et suscitavit me, et cum me suscitasset, spiritus meus rediit; non enim potueram ferre aspectum huius exercitus, et commotionem et tremores caeli. Et dixit mihi Michael: 'Quare perturbaris tali visione? Usque ad hunc diem duravit dies misericordiae eius; et misericors et longanimis fuit erga eos qui habitant super terram.'
5. Et cum dies et potestas et poena et iudicium venerit, quod Dominus spirituum praeparavit iis qui legem iustam non colunt, et iis qui iudicium iustum negant, et iis qui nomen eius in vanum accipiunt - dies ille paratus est, electis foedus, peccatoribus autem inquisitio.
6. Cum poena Domini Spirituum super eos requieverit, requiescet ne poena Domini Spirituum frustra veniat, et interficiat liberos cum matribus suis et liberos cum patribus suis. Deinde iudicium fiet secundum misericordiam et patientiam eius.
7. Et in die illo duo monstra divisa sunt, monstrum femina nomine Leviathan, ut habitaret in abyssis oceani super fontes aquarum.
8. Mas autem nomen est Behemoth, qui pectore suo desertum nomine Dûidâin occupavit, ad orientem paradisi ubi habitant electi et iusti, ubi avus meus translatus est, septimus ab Adam, primus homo quem creavit Dominus Spirituum.
9. Et alterum angelum rogavi ut mihi vim illorum monstrorum ostenderet, quomodo uno die divisa sint et proiecta, altera in abyssos maris, altera in aridam terram deserti.
10. Et dixit ad me: 'Fili hominis, hic quaeris scire quod est absconditum.'
11. Et alter angelus qui mecum ivit et mihi ostendit quae occulta erant, mihi dixit quae sint prima et ultima in caelo in altitudinibus, et sub terra in profundis, et in extremitatibus caeli, et in fundamento caeli.
12. Et camerae ventorum, et quomodo venti dividantur, et quomodo ponderentur, et quomodo portae ventorum computentur, unaquaeque secundum vim venti, et vim luminarium lunae, et secundum vim quae apta est: et

divisiones stellarum secundum nomina earum, et quomodo omnes divisiones dividantur.
13. Et tonitrua secundum loca ubi cadunt, et omnes divisiones quae fiunt inter fulgura ut coruscet, et exercitus eorum ut statim oboediant.
14. Habet enim tonitrui loca quietis quae ei assignantur dum sonitum suum exspectat; et tonitrus et fulgur inseparabilia sunt, et quamquam non unum et indivisum, ambo per spiritum simul eunt nec separantur.
15. Nam cum fulgur coruscat, tonitrus vocem edit, et spiritus pausam inter sonitum imponit et aequaliter inter eos dividit; thesaurus enim sonitus eorum similis est arenae, et unusquisque eorum dum sonat freno continetur et vi spiritus retro reducitur et secundum multas partes terrae impellitur.
16. Et spiritus maris est masculinus et fortis, et secundum vim roboris sui eum retrahit habenis, et similiter impellitur et dispergitur per omnes montes terrae.
17. Et spiritus pruinae angelus sui est, et spiritus grandinis angelus bonus est.
18. Et spiritus nivis deseruit cubicula sua propter fortitudinem suam; spiritus quidam specialis in eo est, et quod ascendit ex eo est quasi fumus, et nomen eius est gelu.
19. Et spiritus nebulae non cum eis in cubiculis eorum unitur, sed cubiculum speciale habet; nam cursus eius gloriosus est et in luce et in tenebris, et hieme et aestate, et in cubiculo eius est angelus.
20. Et spiritus roris habitat in extremis caeli, et coniunctus est cum camerulis pluviae, et cursus eius est hieme et aestate: et nubes eius et nubes nebulae connexae sunt, et una alteri dabit.
21. Et cum spiritus pluviae e cubiculo suo egreditur, angeli veniunt et cubiculum aperiunt et eum educunt, et cum per totam terram diffunditur, cum aqua in terra coniungitur. Et quotiescumque cum aqua in terra coniungitur...
22. Aquae enim sunt his qui habitant super terram, quia nutrimentum terrae est ab Altissimo, qui est in caelis: ideo mensura est pluviae, et angeli praesunt eam.
23. Et haec vidi versus Hortum Iustorum.
24. Et dixit mihi angelus pacis qui erat mecum: 'Haec duo monstra, secundum magnitudinem Dei parata, pascent...

CAPUT LXI

1. Et vidi in diebus illis quam longae funes datae sunt angelis illis, et sibi alas sumpserunt et volaverunt, et ierunt ad septentrionem.
2. Et interrogavi angelum, dicens ei: 'Cur angeli illi hos funes ceperunt et abierunt?' Et dixit mihi: 'Ierunt ad mensurandum.'
3. Et dixit mihi angelus qui ibat mecum: "Haec adferent mensuras iustorum et funes iustorum iustis, ut sustineant se in nomine Domini spirituum in aeternum et in saeculum."
4. Electi cum electis habitare incipient, Et hae sunt mensurae quae fidei dabuntur, Et quae iustitiam confirmabunt.
5. Et hae mensurae revelabunt omnia secreta profundorum terrae, et eos qui a deserto deleti sunt, et eos qui a bestiis devorati sunt, et eos qui a piscibus maris devorati sunt, ut revertantur et ipsi maneant, in die Electi; nam nemo delebitur coram Domino spirituum, et nemo deleri potest.
6. Et omnes qui habitantes super in caelo acceperunt mandatum et potestatem et vocem unam et lumen unum simile igni.
7. Et illum primis verbis benedixerunt, et extulerunt et sapientia laudaverunt, et erant sapientes in eloquio et in spiritu vitae.
8. Et Dominus Spirituum Electum in throno gloriae collocavit. Et iudicabit omnia opera sanctorum superni in caelo, et in statera opera eorum ponderabuntur.
9. Et cum exaltaverit vultum suum, ut iudicabit vias eorum occultas secundum verbum nominis Domini spirituum, et semitam eorum secundum viam iusti iudicii Domini spirituum, tunc omnes uno ore loquentur et benedicent, et glorificabunt et exaltabunt et sanctificabunt nomen Domini spirituum.
10. Convocabitque omnem exercitum caelorum et omnes sanctos superne, et exercitum Dei, Cherubinum, Seraphim et Ophannin, et omnes angelos potestatis, et omnes angelos principatuum, et Electum, et ceteras potestates in terra et super aquam.
11. In die illa voce una exaltabitur, et benedicet et glorificabit et exaltabit in spiritu fidei, et in spiritu sapientiae, et in spiritu patientiae, et in spiritu misericordiae, et in spiritu iudicii et pacis, et in spiritu bonitatis, et omnes una voce dicent: "Benedictus sit, et sit nomen Domini spirituum benedictum in saecula saeculorum."
12. Benedicturam habebunt omnes qui non dormiunt in caelo: Benedicturam habebunt omnes sancti qui in caelo sunt, et omnes electi qui habitant in horto vitae: et omnis spiritus lucis qui potest benedicere, glorificare, exaltare et sanctificare nomen tuum benedictum, et omnis caro supermodum glorificabit et benedicet nomen tuum in saecula saeculorum.
13. Magna enim est misericordia Domini spirituum, et patiens est, et omnia opera sua et omnia quae creavit revelavit iustis et electis, in nomine Domini spirituum.

CAPUT LXII

1. Et sic Dominus praecepit regibus et potentibus et excelsis, et his qui habitant terram, et dixit: 'Aperite oculos vestros et extollite cornua vestra si potestis agnoscere Electum.'
2. Et Dominus spirituum consedit eum super thronum gloriae suae, et effusus est super eum spiritus iustitiae, et verbum oris eius occidit omnes peccatores, et perierunt omnes iniusti a facie eius.
3. Et surgent in die illa omnes reges et potentes, et excelsi et qui tenent terram, et videbunt et cognoscent quomodo sedet super thronum gloriae suae, et iustitia iudicabitur coram eo, et non proferetur verbum mendacii in conspectu eius.
4. Tunc eos adiunget dolor quasi parturienti, et dolebit in partu, cum infans in os ventris introierit, et dolebit in partu.
5. Et una pars eorum alteram aspiciet, et pavebunt, et deiicientur vultu, et dolor eos capiet, cum viderint Filium hominis sedentem in throno gloriae suae.
6. Et reges et potentes et omnes qui possident terram benedicent et glorificabunt et exaltabunt eum qui omnibus dominatur, qui erat occultus.

7. Nam ab initio Filius hominis occultus erat, et Altissimus servavit illum in conspectu virtutis suae, et revelavit eum electis.
8. Et seminabitur congregatio electorum et sanctorum, et stabunt omnes electi coram eo in die illa.
9. Et omnes reges et potentes et excelsi et qui terram regunt, prosternent se coram eo in facies suas, et adorabunt et spem suam in Filio Hominis ponent, et eum rogabunt et misericordiam ex manibus eius implorabunt.
10. Nihilominus Dominus Spirituum eos ita comprimet, ut festinanter a facie Eius recedant, et facies eorum impleantur pudore, et tenebrae altiores in faciebus eorum crescant.
11. Et tradet eos angelis ad vindictam, ad faciendum ultionem in eos, quia oppresserunt filios eius et electos eius,
12. Et erunt spectaculum iustis et electis eius; laetabuntur super eos, quia ira Domini spirituum super eos requievit, et gladius eius inebriatus est sanguine eorum.
13. Et iusti et electi salvi erunt in die illa, et non videbunt deinceps faciem peccatorum et iniustorum.
14. Et Dominus spirituum manebit super eos, et cum Filio hominis edent, et recumbabunt et surgent in aeternum.
15. Et iusti et electi de terra resurgent, et desibunt esse demissi vultus. Et induti erunt vestibus gloriae,
16. Et hae erunt vestimenta vitae a Domino spirituum: et vestimenta vestra non veterabunt, neque gloria vestra transibit coram Domino spirituum.

CAPUT LXIII

1. In diebus illis, potentes et reges qui terram possident, eum implorabunt ut eis requiem brevem concedat ab angelis poenalibus quibus traditi sunt, ut prosternant se et adorent coram Domino spirituum, et confiteantur peccata sua coram eo.
2. Et benedicent et glorificabunt Dominum spirituum, dicenteque: 'Benedictus est Dominus spirituum et Dominus regum, et Dominus potentium et Dominus divitum, et Dominus gloriae et Dominus sapientiae,'
3. Et splendida est in omni re secreta potentia tua a generatione in generationem, et gloria tua in aeternum et innumerabilis: profunda sunt omnia arcana tua et innumerabilia, et iustitia tua inaestimabilis est.
4. Nunc didicimus nos Dominum regum et eum qui rex est super omnes reges glorificare et benedicere debere.
5. Et dicent: 'Utinam requies nobis esset ad glorificandum et gratias agendum, et fidem nostram confitendum ante gloriam Eius!'
6. Et nunc requiem paulisper desideramus, sed non invenimus: Avide sequimur, nec adipiscimur: Et lux evanuit a nobis, et tenebrae sunt habitatio nostra in aeternum.
7. Non enim credidimus coram eo, neque glorificavimus nomen Domini spirituum, neque glorificavimus Dominum nostrum, sed spes nostra erat in sceptro regni nostri et in gloria nostra.
8. Et in die tribulationis nostrae non servat nos, et nullam requiem invenimus ad confitendum, quod Dominus noster verus est in omnibus operibus suis, et in iudiciis suis et iustitia sua, et iudicia eius non habent personarum respectum.
9. Et a facie eius propter opera nostra recedimus, et omnia peccata nostra iustitia imputantur.
10. Nunc dicent sibi: 'Animae nostrae avaritia iniusta plenae sunt, sed hoc non nos impedit quominus de medio eius in onus inferi descendamus.'
11. Et post haec, facies eorum implebuntur tenebris et pudore ante Filium hominis, et a facie eius pellentur, et gladius manebit ante faciem eius in medio eorum.
12. Sic locutus est Dominus Spirituum: 'Hoc est statutum et iudicium de potentibus et regibus et sublimibus et eorum qui terram possident coram Domino Spirituum.'

CAPUT LXIV

1. Et alias formas quas in illo loco absconditas vidi.
2. Vocem angeli audivi dicentis: 'Hi sunt angeli qui descenderunt in terram, et revelaverunt quae erant occulta filiis hominum et seduxerunt filios hominum ad peccatum committendum.'

CAPUT LXV

1. Et in diebus illis vidit Noë terram submersam esse et destructionem eius appropinquare.
2. Et inde surrexit et abiit ad fines terrae, et clamavit ad avum suum Enoch: et Noe ter voce amarissima dixit: Audite me, audite me, audite me.
3. Et dixi ad eum: 'Dic mihi quid sit quod in terram cadit, ut terra in tam malo statu sit et concutiatur, ne forte ego cum ea peream?'
4. Et subito magnus tumultus factus est in terra, et vox audita est de caelo, et cecidi in faciem meam.
5. Et venit Enoch avus meus et stetit iuxta me, et dixit mihi: 'Cur clamasti ad me clamore amaro et flendo?'
6. Et mandatum exiit a facie Domini super habitantes terram, ut ruina eorum completa sit, quia didicerunt omnia secreta angelorum, et omnem vim Satanarum, et omnes potestates eorum — secretissimas — et omnem potestatem eorum qui magiam exercent, et potestatem magiae, et potestatem eorum qui imagines conflatiles pro tota terra:
7. Et quomodo argentum ex pulvere terrae producatur, et quomodo metallum molle in terra originem ducatur.
8. Nam plumbum et stannum non sicut prima ex terra producuntur: fons est qui ea producit, et angelus in ea stat, et ille angelus eminet.
9. Et post haec avus meus Enoch me manu prehendit et sustulit, et dixit mihi: 'Vade, quia Dominum spirituum rogavi de hoc tumultu in terra.'
10. Et dixit mihi: "Propter iniustitiam eorum iudicium eorum constitutum est et non a me in aeternum prohibebitur. Propter magias quas investigaverunt et didicerunt, terra et qui habitant super eam delebuntur."
11. Et hi—nullum locum paenitentiae in aeternum habent, quia eis ostenderunt quod occultum erat, et ipsi sunt damnati: sed quod ad te attinet, fili mi, Dominus spirituum scit te purum esse et innocuum ab hac opprobrio de secretis.
12. Et destinavit nomen tuum inter sanctos, et servabit te inter habitantes terrae, et destinavit semen iustum tuum et ad regnum et ad honores magnos, et de semine tuo procedet fons iustorum et sanctorum innumerabilium in aeternum.

CAPUT LXVI

1. Et post haec ostendit mihi angelos poenarum qui parati sunt venire et emittere omnes potestates aquarum quae sunt sub terra, ut iudicium et destructionem afferant super omnes qui commorantur et habitant super terram.
2. Et Dominus Spirituum angelis exeuntibus praecepit, ne aquas ascendere facerent, sed eas coercerent: nam angeli ipsi super potestates aquarum erant.
3. Et abii a facie Enoch.

CAPITULUM LXVII

1. Et in diebus illis verbum Dei factum est ad me, et dixit ad me: 'Noe, sors tua ascendit coram me, sors immaculata, sors misericordiae et iustitiae.'
2. Et nunc angeli aedificium ligneum faciunt, et cum opus illud perfecerint, manum meam super id imponam et servabo, et ex eo semen vitae nascetur, et mutatio fiet ut terra non sine incola maneat.
3. Et firmabo semen tuum coram me in aeternum et in saeculum, et dispergam habitantes tecum: non erit infructuosum super faciem terrae, sed benedicetur et multiplicabitur super terram in nomine Domini.
4. Et angelos illos, qui iniquitatem ostenderunt, in illa valle ardente, quam mihi avus meus Enoch olim in occidente inter montes auri et argenti et ferri et metalli mollis et stanni monstraverat, incarcerabit.
5. Et vidi vallem illam in qua erat magna convulsio et convulsio aquarum.
6. Et cum haec omnia fierent, ex illo metallo igneo liquefacto et ex convulsione eius in illo loco, odor sulphuris productus est, et cum illis aquis coniunctus est, et illa vallis angelorum qui genus humanum deduxerant sub illa terra ardebat.
7. Et per valles eius procedunt flumina ignis, ubi puniuntur hi angeli qui seduxerant eos qui habitantes super terram.
8. Aquae autem illae in diebus illis regibus et potentibus et excelsis, et iis qui in terra habitant, ad sanitatem corporis, sed ad poenam spiritus servient; nunc spiritus eorum libidine plenus est, ut in corpore suo puniantur, quia Dominum spirituum negaverunt et poenam suam quotidie vident, et tamen in nomine eius non credunt.
9. Et quoties gravior corporum eorum combustio fit, ita mutatio correspondens in spiritu eorum fiet in aeternum; nam coram Domino spirituum nemo verbum inanem proferet.
10. Iudicium enim super eos veniet, quia credunt in concupiscentia corporis sui et Spiritum Domini negant.
11. Et eaedem aquae mutationem subibunt illis diebus; nam cum illi angeli in his aquis puniti erunt, hi fontes temperaturam suam mutabunt, et cum angeli ascendent, haec aqua fontium mutabitur et frigida fiet.
12. Et audivi Michaelem respondentem et dicentem: 'Hoc iudicium quo angeli iudicantur testimonium est regibus et potentibus qui terram possident.'
13. Quia hae aquae iudicii ad sanitatem corporis regum et libidinem corporis eorum ministrant; ideo non videbunt neque credent aquas illas mutaturas et futuras esse ignem qui ardet in aeternum.

CAPITULUM LXVIII

1. Et post haec avus meus Enoch mihi dedit doctrinam omnium arcanorum in libro Parabolis quae ei data erant, et ea mihi composuit in verbis libri Parabolarum.
2. Et illa die Michael Raphaeli respondit et dixit: 'Vis spiritus me transportat et tremere facit propter severitatem iudicii secretorum, iudicium angelorum: quis potest ferre iudicium severum quod exsecutum est, et ante quod liquescunt?'
3. Et Michael iterum respondit, et dixit Raphaeli: 'Quis est cuius cor non mollitum est de hoc, et cuius renes non turbantur hoc verbo iudicii quod exiit super eos propter eos qui sic eos eduxerunt?'
4. Et factum est, cum stetisset coram Domino Spirituum, Michael sic dixit Raphaeli: 'Non accipiam partem eorum sub oculis Domini; iratus enim est Dominus Spirituum contra eos, quia faciunt quasi sint Dominus. Quapropter omnia quae occulta sunt venient super eos in aeternum et in aeternum; neque enim angelus neque homo partem suam habebit in eo, sed soli iudicium suum acceperunt in aeternum et in aeternum.'

CAPITULUM LXIX

1. Et post hoc iudicium terrebunt et tremere facient eos, quia hoc demonstraverunt habitantibus terram.
2. Et ecce nomina angelorum illorum et haec sunt nomina eorum: primus eorum est Samjâzâ, secundus Artâqîfâ, et tertius Armên, quartus Kôkabêl, quintus Tûrâêl, sextus Rûmjâl, septimus Dânjâl, octavus Nêqâêl, nonus Barâqêl, decimus Azâzêl, undecimus Armârôs, duodecimus Batarjâl, tertius decimus Busasêjal, quartus decimus Hanânêl, quintus decimus Tûrêl, et sextus decimus Sîmâpêsîêl, septimus decimus Jetrêl, duodevicesimum Tûmâêl, undevicesimum Tûrêl, vicesimus Rumâêl, vicesimus primus Azâzêl.
3. Et hi sunt principes angelorum eorum et nomina eorum, et principes eorum super centenos et super quinquagenarios et super decanos.
4. Nomen primi Jeqôn: id est, qui seduxit omnes filios Dei, et deduxit eos in terram, et seduxit eos per filias hominum.
5. Secundus autem nomen fuit Asbeel: filiis Dei sanctis consilium malum dedit, et seduxit eos ut contaminarent corpora sua cum filiabus hominum.
6. Et tertius nominatus est Gâdreêl: ille est qui filiis hominum omnes plagas mortis ostendit, et Evam seduxit, et filiis hominum arma mortis ostendit, scutum et loricam, et gladium ad bellum, et omnia arma mortis filiis hominum.
7. Et de manu eius processerunt contra eos qui habitant super terram a die illa et in saeculum.
8. Quartus autem nomen eius fuit Pênêmûe: docuit filios hominum amarum et dulce, et docebat eos omnia secreta sapientiae suae.
9. Et homines scribendo atramento et charta instruxit, et ita multi peccaverunt ab aeterno in aeternum et usque ad hunc diem.
10. Nam homines non ad hunc finem creati sunt, ut fidem suam atramento et calamo confirmarent.
11. Homines enim, prorsus sicut angeli, creati sunt, ut puri et iusti manerent, et mors, quae omnia destruit, eos

comprehendere non potuit, sed hac scientia pereunt, et hac potentia me consumit.
12. Quintus autem nomen habuit Kâsdejâ: hic est qui filiis hominum ostendit omnes plagas nefarias spirituum et daemonum, et plagas embryonis in utero, ut transiret, et plagas animae morsus serpentis, et plagas quae fiunt per aestum meridianum, filium serpentis nomine Tabââ'ĕt.
13. Et hoc est munus Kâsbeêl, principis iurisiurandi quod sanctis ostendit cum alte in gloria habitaret, et nomen eius est Bîqâ.
14. Hic angelus Michaelem rogavit ut sibi nomen occultum ostenderet, ut illud in iureiurando enuntiaret, ut ante nomen illud et iureiurando contremiscerent qui omnia quae in secreto erant filiis hominum revelaverunt.
15. Et haec est vis huius iurisiurandi, nam potens et validum est, et hoc iusiurandum Akâe in manu Michaelis posuit.
16. Et haec sunt arcana huius iurisiurandi... Et firma sunt per iusiurandum eius: Et caelum suspensum erat ante creationem mundi, Et in aeternum.
17. Et per illud terra fundata est super aquam, et de secretis montium proveniunt aquae pulchrae, a creatione mundi usque in saeculum.
18. Et per illud iusiurandum creatum est mare, et fundamentum eius posuit ei arenam contra tempus irae eius, et non audebit ultra illud transire a creatione mundi in aeternum.
19. Et per illud iusiurandum firmantur profunda, Et manent nec movebuntur de loco suo ab aeterno in aeternum.
20. Et per illud iusiurandum sol et luna cursum suum perficiunt, Nec a statuto suo ab aeterno in aeternum discrepant.
21. Et per illud iusiurandum stellae cursum suum perficiunt, et eas nominibus suis vocat, et respondent ei ab aeterno in aeternum.
22. Et similiter spiritus aquae et ventorum et omnium zephyrorum et semitae eorum ex omnibus partibus ventorum.
23. Et ibi conservantur voces tonitrui et lux fulgurum: et ibi conservantur cellae grandinis et cellae pruinae, et cellae nebulae, et cellae pluviae et roris.
24. Et omnes hi credunt et gratias agunt Domino spirituum, et glorificant eum omni virtute sua, et cibus eorum est in omni actione gratiarum: gratias agunt et glorificant et extollunt nomen Domini spirituum in saecula saeculorum.
25. Et hoc iusiurandum validum est super eos, et per id custodiuntur et semitae eorum custodiuntur, et cursus eorum non destruitur.
26. Et erat gaudium magnum in eis, et benedixerunt et glorificaverunt et laudaverunt quia nomen Filii hominis revelatum est eis.
27. Et sedit super thronum gloriae suae, et datum est Filio hominis summum iudicii, et fecit peccatores transire et deleri a facie terrae, et eos qui seduxerunt orbem terrarum.
28. Catenis vincientur, et in coetu eorum exitii incarcerabuntur, et omnia opera eorum de facie terrae delebuntur.
29. Et ex hoc tempore nihil corruptibile erit; Filius enim hominis apparuit et sedit super thronum gloriae suae, et omne malum transibit a facie eius, et verbum Filii hominis exibit et valebit coram Domino spirituum.

CAPUT LXX

1. Et post haec factum est ut nomen eius, dum viveret, ad Filium Hominis et ad Dominum Spirituum ex his qui in terra habitant, exaltatum sit.
2. Et in curribus spiritus sublatus est, et nomen eius inter eos evanuit.
3. Et ex die illa non numerabar amplius inter eos: et posuit me in duos ventos, inter Septentrionem et Occidentem, ubi angeli funiculos acceperunt ut metirentur mihi locum electorum et iustorum.
4. Et ibi vidi primos patres et iustos qui ab initio habitant in eo loco.

CAPUT LXXI

1. Et factum est post haec ut spiritus meus translatus est et ascendit in caelos: et vidi sanctos filios Dei. Calcabant super flammas ignis: vestimenta eorum alba erant, et tunicae eorum, et facies eorum sicut nix splendebant.
2. Et vidi duos rivos ignis, et lux illius ignis relucebat sicut hyacinthus, et cecidi in faciem meam ante Dominum spirituum.
3. Et angelus Michael, unus ex archangelis, me dextera mea prehendit et me elevavit et me deduxit in omnia arcana et ostendit mihi omnia arcana iustitiae.
4. Et ostendit mihi omnia secreta confinium caeli, et omnia cellaria omnium stellarum, et omnia luminaria, unde procedunt in conspectu sanctorum.
5. Et spiritum meum in caelum caelorum transtulit, et ibi vidi quasi structuram ex crystallis constructam, et inter crystalla illa linguas ignis vivi.
6. Et spiritus meus vidit cingulum quod cingebat illam domum ignis, et in quattuor lateribus eius erant rivi pleni igne vivo, et cingebant illam domum.
7. Et circumcirca erant Seraphim, Cherubic et Ophannin: et hi sunt qui non dormiunt et custodiunt thronum gloriae eius.
8. Et vidi angelos innumerabiles, mille milia et decies milies decies milia, domum illam circumdantes. Et Michael, et Raphael, et Gabriel, et Phanuel, et angeli sancti qui sunt super caelos, ingrediuntur et exeunt ex domo illa.
9. Et exierunt ex domo illa, et Michael et Gabriel, Raphael et Phanuel, et multi angeli sancti innumerabiles.
10. Et cum eis Caput Dierum, Caput eius album et mundum ut lana, Et vestimenta eius ineffabilia.
11. Et cecidi in faciem meam, et totum corpus meum relaxatum est, et spiritus meus transfiguratus est; et clamavi voce magna, ... spiritu virtutis, et benedictus et glorificatus et exaltatus sum.
12. Et hae benedictiones quae ex ore meo processerunt bene placuerunt coram illo Capite Dierum.
13. Et venit ille Princeps Dierum cum Michaele et Gabriele, Raphaele et Phanuel, milia et decies milia angelorum innumerabilium.
14. Et venit ad me et me salutavit voce sua, et dixit mihi: 'Hic est Filius hominis qui natus est ad iustitiam; et iustitia manet super eum, et iustitia Principis Dierum eum non deserit.'
15. Et dixit mihi: 'Pacem tibi annunciat in nomine saeculi futuri; hinc enim pax processit a creatione mundi, et sic erit tibi in saecula saeculorum.'

16. Et omnes in viis eius ambulabunt, quoniam iustitia eum non deserebit: cum eo erunt habitacula eorum, et cum eo haereditas eorum, et non separabuntur ab eo in aeternum et in aeternum.
17. Et erit longitudo dierum cum Filio Hominis, et habebunt iusti pacem et viam rectam, in nomine Domini spirituum in saecula saeculorum.

CAPITULUM LXXII

1. Liber cursuum luminarium caeli, relationes singulorum, secundum classes suas, dominium suum et tempora sua, secundum nomina sua et loca originis, et secundum menses suos, quos Uriel, angelus sanctus, qui mecum erat, qui dux eorum est, ostendit mihi; et ostendit mihi omnes leges eorum exacte ut sunt, et quomodo se habet de omnibus annis mundi et in aeternum, donec nova creatio perficiatur quae durat in aeternum.
2. Et haec est prima lex luminarium: luminare Solis ortum suum in portis orientalibus caeli et occasum suum in portis occidentalibus caeli habet.
3. Et vidi sex portas per quas sol oritur, et sex portas per quas sol occidit et luna oritur et occidit in his portis, et duces stellarum et eos quos ducunt: sex in oriente et sex in occidente, et omnes sequentes ordine accurato congruenti: insuper multas fenestras ad dextram et sinistram harum portarum.
4. Et primum progreditur magnum luminare, Sol appellatum, cuius ambitus similis est ambitus caeli, et totum repletum est igne illuminante et calefaciente.
5. Currum quo ascendit, ventus agit, et sol de caelo descendit et per septentrionem revertitur ut ad orientem perveniat, et ita ducitur ut ad portam idoneam perveniat et in facie caeli fulgeat.
6. Hoc modo in primo mense in magna porta, quae est quarta ex illis sex portalibus in iactu, resurgit.
7. Et in quarta illa porta, ex qua sol oritur primo mense, sunt duodecim fenestrae, ex quibus flamma procedit cum suo tempore aperiuntur.
8. Cum sol in caelo oritur, per quartam illam portam triginta mane continuis exit, et accurate per quartam portam in occidente caeli occidit.
9. Et hoc tempore dies fit cotidie longior et nox noctibus brevior usque ad tricesimam mane.
10. Eo die dies longior est quam nox nona parte, et dies exacte decem partes et nox octo partes complectitur.
11. Et sol oritur ab illa quarta porta, et occidit in quarta, et revertitur ad quintam portam orientis triginta mane, et oritur ab ea et occidit in quinta porta.
12. Deinde dies duabus partibus longior fit et undecim partes attingit, et nox brevior fit et septem partes attingit.
13. Et ad orientem revertitur et per sextam portam intrat, et in sexta porta oritur et occidit triginta et una mane propter signum suum.
14. Eo die dies fit longior nocte, et dies fit duplum noctis, et dies fit duodecim partes, et nox brevior fit et fit sex partes.
15. Et sol ascendit ut diem breviorem et noctem longiorem faciat, et sol revertitur ad orientem et ingressus est per sextam portam, et oritur ab ea et occidit triginta mane.
16. Et cum triginta mane peractae sunt, dies una parte exacte decrescit, et fit undecim partes, et nox septem.
17. Et sol exit per sextam illam portam in occidente, et vadit ad orientem et oritur in quinta porta per triginta mane, et occidit iterum in occidente in quinta porta occidentali.
18. Eo die dies duabus partibus decrescit, et ad decem partes et nox ad octo partes pervenit.
19. Et sol ex quinta illa porta egreditur et occidit in quinta porta occidentali, et oritur in quarta porta per triginta et unum mane propter signum suum, et occidit in occidente.
20. Eo die dies nocti aequatur, et aequalis longitudinis fit, et nox novem partes et dies novem partes habet.
21. Et sol oritur ab illa porta et occidit in occidente, et revertitur ad orientem et oritur triginta mane in tertia porta et occidit in occidente in tertia porta.
22. Et illo die nox fit longior quam dies, et nox fit longior quam nocte, et dies brevior quam dies usque ad tricesimam mane, et nox exacte decem partes et dies octo partes complectitur.
23. Et sol oritur ab illa tertia porta et occidit in tertia porta in occidente et revertitur ad orientem, et triginta mane oritur in secunda porta in oriente, et similiter occidit in secunda porta in occidente caeli.
24. Et illo die nox undecim partibus et dies septem partibus constat.
25. Et sol oritur illo die ab illa secunda porta et occidit in occidente in secunda porta, et revertitur ad orientem in primam portam per triginta unum mane, et occidit in prima porta in occidente caeli.
26. Et illo die nox longior fit et ad duplum diei accedit: et nox exacte duodecim partes et dies sex complectitur.
27. Et sol sic partes orbitae suae peragravit et iterum in eas partes orbitae suae se convertit, et portam illam triginta mane intrat et etiam in occidente ei ex adverso occidit.
28. Et illa nocte nox nona parte decrevit, et nox undecim partes et dies septem partes facta est.
29. Et sol reversus est et ingressus est per secundam portam in oriente, et redit in illas partes orbis sui triginta mane, ortus et occasus.
30. Et illo die nox longitudine decrescit, et nox decem partibus et dies octo constituitur.
31. Et in illo die sol oritur ab illa porta, et occidit in occidente, et revertitur ad orientem, et oritur in tertia porta per triginta et unum mane, et occidit in occidente caeli.
32. Eo die nox decrescit et ad novem partes accedit, et dies ad novem partes, et nox diei aequalis est et annus est exacte secundum dies suos trecentos sexaginta quattuor.
33. Et longitudo diei et noctis, et brevitas diei et noctis oriuntur -- per cursum solis hae distinctiones fiunt.
34. Ita fit ut cursus eius cotidie longior, et cursus eius noctu brevior fiat.
35. Et haec est lex et cursus solis, et reditus eius quoties sexagies redit et oritur, id est magnum luminare quod sol appellatur, in saecula saeculorum.
36. Et quod sic oritur est luminare magnum, et sic nominatur secundum speciem suam, sicut Dominus praecepit.
37. Sicut oritur, sic occidit et non decrescit, neque quiescit, sed currit die ac nocte, et lumen eius septuplo clarius est quam luna; sed secundum magnitudinem utrumque paria sunt.

CAPITULUM LXXIII

1. Et post hanc legem aliam legem vidi quae de luminare minore, quod Luna appellatur, tractabat.
2. Et ambitus eius similis est ambitus caeli, et currus eius quo vehitur, vento fertur, et lux ei data est in mensura definita.
3. Et ortus et occasus eius mutantur singulis mensibus: et dies eius sunt sicut dies solis, et cum lux eius uniformis est, ad septimam partem lucis solis accidit.
4. Et sic oritur. Et prima eius phasis in oriente tricesimo mane prodit: et illo die visibilis fit, et tibi primam lunae phasim tricesimo die una cum sole in porta ubi sol oritur constituit.
5. Et dimidia pars eius septima parte procedit, et tota circumferentia eius vacua est, sine lumine, excepta septima parte eius et quarta decima parte lucis eius.
6. Et cum septimam partem dimidiae lucis suae accipit, lumen eius ad septimam partem et dimidiam eius pertinet.
7. Et occidit cum sole, et cum sol oritur, luna cum eo oritur et dimidiam partem unius lucis accipit, et illa nocte in principio matutini sui in initio diei lunaris luna occidit cum sole, et illa nocte invisibilis est quattuordecim partibus et dimidia parte unius earum.
8. Et illa die oritur cum exacta septima parte, et progreditur et recedit ab ortu solis, et in reliquis diebus suis fit clara in reliquis tredecim partibus.

CAPITULUM LXXIV

1. Et vidi alium cursum, legem pro ea, et quomodo secundum illam legem menstruam suam revolutionem perficit.
2. Et haec omnia Uriel, angelus sanctus qui dux est omnium, mihi ostendit, et positiones eorum, et ego positiones eorum scripsi sicut eas mihi ostendit, et menses eorum scripsi ut erant, et aspectum luminarium eorum donec quindecim dies complerentur.
3. In singulis septimae partibus omnem lucem suam in oriente perficit, et in singulis septimae partibus omnes tenebras suas in occidente perficit.
4. Et certis mensibus suas positiones mutat, et certis mensibus proprium cursum sequitur.
5. Duobus mensibus luna cum sole occidit: in illis duabus portis mediis tertia et quarta.
6. Septem diebus procedit, et circumvertit et redit per portam ubi sol oritur, et omnem lucem suam perficit: et a sole recedit, et octo diebus sextam portam intrat unde sol progreditur.
7. Et cum sol ex quarta porta exit, septem diebus procedit, donec ex quinta exit et post septem dies in quartam portam revertatur et omnem lucem suam compleat: et post octo dies recedit et per primam portam intrat.
8. Et post septem dies iterum redit in quartam portam unde sol progreditur.
9. Sic vidi eorum situm -- quomodo lunae orientem et sol occidentem illis diebus.
10. Et si quinque anni addantur, sol triginta dies superfluit, et omnes dies qui ei uni ex illis quinque annis, cum pleni sunt, accrescunt, ad trecentos sexaginta quattuor dies perveniunt.
11. Et superfluitas solis stellarumque sex dies attingit: quinque annis sex dies quotannis triginta dies fiunt: et luna post solem et stellas ad numerum triginta dierum cadit.
12. Sol autem et stellae omnes annos accurate adducunt, ut non uno die in aeternum locum suum progrediantur aut differant, sed annos cum perfecta iustitia in 364 diebus perficiant.
13. In tribus annis sunt dies 1092, et in quinque annis dies 1820, ita ut in octo annis sint dies 2912.
14. Lunae solae dies tribus annis ad 1062 dies ascendunt, et quinque annis 50 diebus post eam cadit: [id est, summae (1770) addendae sunt (1000 et) 62 dies.]
15. Et in 5 annis sunt 1770 dies, ita ut pro luna dies in 8 annis ad 2832 dies ascendant.
16. [Nam octo annis octoginta dies deficit], omnes dies quos octo annis deficit octoginta sunt.
17. Et annus accurate perficitur secundum stationes mundi eorum et stationes solis, quae oriuntur ex portis per quas oritur et occidit triginta diebus.

CAPITULUM LXXV

1. Et duces capitum milium, qui super totam creationem et super omnes stellas constituti sunt, etiam cum quattuor diebus intercalaribus agunt, inseparabilibus ab officio suo, secundum anni rationem, et hi servitium praestant quattuor diebus qui non in anni ratione computantur.
2. Et propter eas homines errant in eis, nam luminaria illa vere in stationibus mundi officia praestant, unum in prima porta, unum in tertia porta caeli, unum in quarta porta, et unum in sexta porta, et accuratio anni per separatas trecentas sexaginta quattuor stationes perficitur.
3. Signis enim et temporibus et annis et diebus ostendit mihi angelus Uriel, quem Dominus gloriae constituit in aeternum super omnia luminaria caeli, in caelo et in mundo, ut praestent super faciem caeli et videantur in terra, et sint duces diei ac noctis, id est soli, lunae et stellarum, et omnium creaturarum ministrantium quae circuitum suum faciunt in omnibus curribus caeli.
4. Similiter duodecim portas mihi Uriel ostendit, in ambitu currus solis in caelo apertas, per quas radii solis erumpunt: et ex eis calor per terram diffunditur, cum temporibus suis constitutis aperiuntur.
5. Et ventis et spiritu roris cum aperiuntur, stantibus in caelis ad fines apertis.
6. De duodecim portis in caelo, ad fines terrae, ex quibus exeunt sol, luna et stellae, et omnia opera caeli in oriente et in occidente.
7. Multae fenestrae a sinistra et a dextra earum patent, et una fenestra suo tempore constituto calorem producit, sicut hae ianuis illis respondent, unde stellae prodeunt secundum quod eis iussit, et ubi secundum numerum suum ponuntur.
8. Et vidi currus in caelo, currentes in mundo, super illas portas in quibus rotantur stellae quae numquam occidunt.
9. Et unum omnibus ceteris maius est, et ipsum per totum mundum cursum suum facit.

CAPITULUM LXXVI

1. Et in finibus terrae vidi duodecim portas apertas ad omnes partes caeli, ex quibus venti exeunt et flant super terram.
2. Tres ex eis aperti sunt super faciem caeli, et tres in occidente, et tres ad dexteram caeli, et tres ad sinistram.
3. Et tres primi ab oriente sunt, et tres ab septentrione, et tres post eos a sinistra meridiei, et tres ab occidente.
4. Per quattuor ex his veniunt venti benedictionis et prosperitatis, et ex his octo venti noxii: cum mittuntur, destructionem afferunt super omnem terram et super aquam quae est super eam, et super omnes qui habitant super eam, et super omnia quae sunt in aqua et super terram.
5. Primus autem ventus ex illis portis, qui ventus orientalis appellatur, per primam portam quae est in oriente exit, ad meridiem vergens: ex ea desolatio, siccitas, calor et destructio exeunt.
6. Et per secundam portam in medio venit quod aptum est, et ex ea venit pluvia et fecunditas et prosperitas et ros; et per tertiam portam quae ad septentrionem spectans venit frigus et siccitas.
7. Et post haec venti austri per tres portas prodeunt: per primam portam earum, ad orientem vergentem, ventus calidus exit.
8. Et per mediam portam iuxta eam progrediuntur odores fragrantes, et ros et pluvia, et prosperitas et valetudo.
9. Et per tertiam portam ad occidentem iacentem exeunt ros et pluvia, locustae et desolatio.
10. Et post haec venti septentrionales: a septima porta in oriente ros et pluvia, locusta et desolatio.
11. Et a porta media in directionem rectam veniunt salus et pluvia et ros et prosperitas; et per tertiam portam in occidente veniunt nubes et pruina et nix et pluvia et ros et locustae.
12. Post haec [quattuor] sunt venti occidentales: per primam portam iuxta septentrionem exeunt ros et pruina et frigus et nix et pruina.
13. Et ex porta media exeunt ros et pluvia, et prosperitas et benedictio; et per portam ultimam quae meridiem adiacet exeunt siccitas et desolatio, et incendium et destructio.
14. Et duodecim portae quattuor partium caeli inde completae sunt, et omnes leges earum et omnes plagas earum et omnia beneficia eorum tibi, fili mi Methuselah, ostendi.

CAPITULUM LXXVII

Et prima pars oriens appellatur, quia prima est: et secunda, meridies, quia illuc descendet Altissimus, immo, illuc quodam modo speciali descendet Ille qui est benedictus in aeternum.
2. Et plaga occidentalis diminuta appellatur, quia ibi omnia lumina caeli decrescunt et descendunt.
3. Quarta autem pars, quae septentrio appellatur, in tres partes dividitur: prima earum est ad habitationem hominum: et secunda continet maria aquarum, et abyssos et silvas et flumina, et tenebras et nubes; et tertia pars continet hortum iustitiae.
4. Vidi montes septem altos, altiores omnibus montibus qui sunt in terra, et inde pruina oritur, et dies, tempora, et anni praetereunt.
5. Vidi septem flumina in terra, quae maiora erant omnibus fluminibus: unum ex eis ab occidente veniens aquas suas in Mare Magnum effundit.
6. Et hi duo ab septentrione ad mare veniunt et aquas suas in Mare Erythraeum in oriente effundunt.
7. Reliquae autem quattuor a latere septentrionali ad mare suum progrediuntur, duae ex eis ad Mare Erythraeum, duae vero in Magnum Mare, et ibi se effundunt, et quidam dicunt: in desertum.
8. Septem magnas insulas in mari et in continente vidi: duas in continente et quinque in Magno Mari.

CAPITULUM LXXVIII

1. Nomina autem solis haec sunt: primus Orjârês, et secundus Tômâs.
2. Et luna quattuor nomina habet: primum nomen est Asônjâ, secundum Eblâ, tertium Benâsê, et quartum Erâe.
3. Hi sunt duo luminaria magna: ambitus eorum similis est ambitus caeli, et magnitudo ambitus amborum similis est.
4. In circumferentia solis septem sunt partes lucis quae ei plus quam lunae adduntur, et certis mensuris transfertur donec septima pars solis exhauriatur.
5. Et steterunt et intraverunt per portas occidentis, et circumierunt se ad aquilonem, et egressi sunt per portas orientales ad faciem caeli.
6. Et cum luna oritur quarta decima pars in caelo apparet: lux in ea plena fit: quarto decimo die lumen suum perficit.
7. Et quindecim partes lucis ei transferuntur usque ad quintum decimum diem, cum lux eius completur, secundum signum anni, et fit quindecim partes, et luna crescit additione quartarum decimarum partium.
8. Et luna decrescente primo die ad quattuordecim partes lucis suae decrescit, secundo ad tredecim partes lucis, tertio ad duodecim, quarto ad undecim, quinto ad decem, sexto ad novem, septimo ad octo, octavo ad septem, nono ad sex, decimo ad quinque, undecimo ad quattuor, duodecimo ad tres, tertio decimo ad duas, quarto decimo ad dimidiam septimam, et omnis lux eius reliqua quinto decimo omnino evanescit.
9. Et quibusdam mensibus mensis dies novem et viginti et semel viginti octo habet.
10. Et Uriel mihi aliam legem ostendit: quando lux ad lunam transferatur, et qua parte ad eam a sole transferatur.
11. Per totum tempus quo luna in lumine suo crescit, illud ad se transfert cum soli per quattuordecim dies opposita est, lumen eius in caelo perficitur; et cum per totum illuminata est, lumen eius in caelo plene perficitur.
12. Et primo die appellatur luna nova, quia illo die lux oritur super eam.
13. Plenilunium fit eo ipso die quo sol in occidente occidit, et ab oriente noctu oritur, et luna totam noctem lucet donec sol contra eam oriatur et luna contra solem videatur.
14. Ex ea parte unde lux lunae prodit, ibi iterum decrescit donec omnis lux evanescat et omnes dies mensis finiantur, et ambitus eius vacua sit, lumine carens.
15. Et tres menses triginta dies facit, et suo tempore tres menses viginti novem dierum singulos facit, quibus

decrementum suum in primo temporis spatio et in prima porta centum septuaginta septem diebus perficit.
16. Et tempore exitus sui apparet tribus mensibus, singulis triginta diebus, et tribus mensibus, singulis viginti novem diebus.
17. Nocte viginti dies singulis vicibus viro similis apparet, interdiu autem caelo similis, et nihil aliud in ea est nisi lux eius.

CAPITULUM LXXIX

1. Et nunc, fili mi, omnia tibi ostendi, et lex omnium stellarum caeli completa est.
2. Et ostendit mihi omnes leges horum per diem et per tempus quo regit et per annum et per exitum eius et per ordinem quod ei praescriptum est per mensem et per hebdomadam:
3. Et decrementum lunae quod fit in sexta porta: nam in hac sexta porta lux eius perficitur, et post eam est initium decrescentiae:
4. Et decrementum quod fit in prima porta suo tempore, donec centum septuaginta septem dies compleantur: computatum secundum hebdomades, viginti quinque hebdomades et duo dies.
5. Solem atque ordinem stellarum quinque diebus in uno tempore postcedit, cum hic locus quem vides peragratus erit.
6. Talis est imago et delineatio cuiusque luminaris quam Uriel archangelus, qui dux eorum est, mihi ostendit.

CAPITULUM LXXX

1. Et in diebus illis respondit angelus Uriel et dixit mihi: 'Ecce, omnia tibi ostendi, Enoch, et omnia tibi revelavi ut videas solem hunc et lunam hanc, et duces stellarum caeli et omnes qui eas vertunt, opera eorum et tempora et discessus.'
2. Et in diebus peccatorum breviabuntur anni, et sero erit semen eorum in terris et agris eorum, et mutabuntur omnia quae sunt super terram, et non apparebunt in tempore suo: et pluvia continebitur, et caelum eam prohibebit.
3. Et in temporibus illis fructus terrae retro erunt, neque crescent in tempore suo, et fructus arborum impedientur in tempore suo.
4. Et luna ordinem suum mutabit, et non apparebit in tempore suo.
5. Et in diebus illis sol videbitur et vesperi in extremo currus magni in occidente iter faciet, et clarius quam secundum ordinem lucis splendebit.
6. Et multi principes stellarum ordinem praescriptum transgredientur, et hi orbitas et opera sua mutabunt, nec temporibus sibi praescriptis apparebunt.
7. Et omnis ordo stellarum celabitur a peccatoribus, et errabunt cogitationes eorum qui sunt in terra de illis, et mutabuntur ab omnibus viis suis, errabunt et habebunt eos pro deis.
8. Et multiplicabitur malum super eos, et poena veniet super eos ut omnes delant.

CAPITULUM LXXXI

1. Et dixit mihi: 'Observa, Enoch, has tabulas caelestes, et lege quae in eis scripta sunt, et nota singula.'
2. Et tabulas caelestes observavi, et legi omnia quae in eis scripta erant, et intellexi omnia, et legi librum omnium factorum hominum, et omnium filiorum carnis qui erunt super terram usque ad generationes ultimas.
3. Et statim benedixi Dominum magnum, Regem gloriae in aeternum, quia fecit omnia opera mundi, et exaltavi Dominum propter patientiam eius, et benedixi eum propter filios hominum.
4. Et post haec dixi: 'Beatus est vir qui moritur in iustitia et bonitate, de quo non est scriptus liber iniquitatis, et contra quem non invenietur dies iudicii.'
5. Et septem illi sancti me adduxerunt et posuerunt me in terra ante ianuam domus meae, et dixerunt mihi: 'Narra omnia filio tuo Mathusalem, et demonstra omnibus filiis tuis quia nulla caro est iusta in conspectu Domini, quia ipse est Creator eorum.'
6. Uno anno te cum filio tuo relinquemus, donec ultima mandata tua dabis, ut liberos tuos doceas et ea eis scribas, et omnibus liberis tuis testimonium perhibes; et in secundo anno te e medio suo tollent.
7. Confortetur cor tuum, quoniam bonus iustitiam bonis annuntiabit; iustus cum iustis exsultabit, et gratulabuntur alter alteri.
8. Impetres autem cum peccatoribus morientur, et apostata cum apostata descendet.
9. Et qui iustitiam agunt, morientur propter opera hominum, et tollentur propter opera impiorum.
10. Et in diebus illis loqui mecum cessaverunt, et ad populum meum veni, Dominum mundi benedicens.

CAPITULUM LXXXII

1. Et nunc, fili mi Mathusalem, haec omnia tibi narro et tibi scribo, et tibi omnia revelavi, et libros de his omnibus tibi dedi: serva igitur, fili mi Mathusalem, libros de manu patris tui, et cura ut eos tradas generationibus saeculi.
2. Dedi sapientiam tibi et filiis tuis, et filiis tuis qui erunt tibi, ut dent eam filiis suis in generationes, hanc scilicet sapientiam quae cogitationem eorum superat.
3. Et qui eam intellegunt non dormient, sed auribus auscultabunt ut discant hanc sapientiam, et eis qui eam vescuntur placebit magis quam bono cibo.
4. Beati omnes iusti, beati omnes qui ambulant in via iustitiae et non peccant sicut peccatores, in computatione omnium dierum suorum quibus sol caelum percurrit, ingressus et exiens portis triginta diebus cum capitibus milium ordinis stellarum, una cum quattuor quae intercalantur quae quattuor partes anni dividunt, quae eas ducunt et cum eis intrant quattuor diebus.
5. Ob eas homines culpabuntur nec eas in toto anni calculo computabunt: immo homines culpabuntur nec eas accurate agnoscent.
6. Nam ad rationem anni pertinent et vere in ea in perpetuum scribuntur, unus in prima porta et unus in tertia, et unus in quarta et unus in sexta, et annus trecentis sexaginta quattuor diebus completur.

7. Et narratio eius accurata est et aestimatio eius exacta; nam luminaria, et menses et festa, et annos et dies, mihi ostendit et revelavit Uriel, cui Dominus totius creationis orbis subiecit exercitum caeli.
8. Et potestatem habet noctis ac diei in caelo, ut lucem illuminet hominibus—solem, lunam et stellas, et omnes virtutes caeli quae in curribus suis circularibus rotantur.
9. Et hi sunt ordines stellarum, quae in locis suis constituuntur, et in temporibus suis et festis et mensibus suis.
10. Et haec sunt nomina eorum qui eos ducunt, qui observant ut ingrediantur temporibus suis, in ordinibus suis, in temporibus suis, in mensibus suis, in temporibus dominii sui, et in locis suis.
11. Quattuor duces eorum, qui quattuor partes anni dividunt, primi intrant; et post eos duodecim duces ordinum, qui menses dividunt; et per trecentos sexaginta dies sunt principes super milia, qui dies dividunt; et per quattuor dies intercalares sunt duces, qui quattuor partes anni dividunt.
12. Et hi capita super milia inter ducem et ducem intercalantur, singuli post stationem, sed duces eorum divisionem faciunt. Et haec sunt nomina ducum qui quattuor partes anni, quae ordinatae sunt, dividunt: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, et Mêl'êjal, et Nârêl.
13. Et nomina eorum qui eos ducunt: Adnâr'êl, et Îjâsûsa'êl, et 'Elômê'êl -- hi tres duces ordinum sequuntur,
14. et est unus qui tres duces ordinum sequitur qui illos duces stationum qui quattuor partes anni dividunt sequuntur.
15. Initio anni Melkejâl primus surgit et regnat, qui Tam'âinî et sol nominatur, et omnes dies dominii eius dum regnat sunt nonaginta unus dies.
16. Et haec sunt signa dierum quae videbuntur in terra in diebus regni eius: sudor, et aestus, et tranquillitas; et omnes arbores fructum ferunt, et folia producuntur in omnibus arboribus, et messis tritici, et flores rosarum, et omnes flores qui oriuntur in agro, arbores autem hiemis arescunt.
17. Et haec sunt nomina ducum qui sub eis sunt: Berka'êl, Zêlebs'êl, et alius qui additus est caput mille, appellatus Hîlûjâsêph: et dies dominii huius ducis finem habent.
18. Dux proximus post eum est Hêl'emmêlêk, quem quispiam solem lucentem appellat, et omnes dies lucis eius nonaginta unus dies sunt.
19. Et haec sunt signa dierum eius super terram: aestus ardens et siccitas, et arbores fructus suos maturescunt et omnes fructus suos maturos et novos faciunt, et oves pariunt et gravida fiunt, et omnes fructus terrae colliguntur, et omnia quae in agris sunt, et torcular: haec fiunt in diebus regni eius.
20. Haec sunt nomina, et ordines, et duces principum milium: Gîdâ'îjal, Kê'êl, et Hê'êl, et nomen principum mille quod additum est illis, Asfâ'êl': et dies dominii eius finiti sunt.

CAPITULUM LXXXIII

1. Et nunc, fili mi Mathusalem, omnes visiones meas quas vidi tibi ostendam, eas coram te narrans.
2. Duas visiones vidi antequam uxorem duxi, et altera alteri omnino dissimilis erat: prima cum scribere discerem: secunda antequam matrem tuam duxi, cum visionem terribilem vidi. Et de his Dominum oravi.
3. In domo avi mei Mahalalel me iacebam, cum in visione vidi quomodo caelum corruit et ablatus est et in terram cecidit.
4. Et cum in terram cecidit, vidi quomodo terra in magno abysso absorpta est, et montes super montes suspensi sunt, et colles super colles descenderunt, et arbores altae a truncis suis avulsae sunt, et deiectae et in abyssum mersae sunt.
5. Et deinde verbum in os meum cecidit, et vocem meam exclamavi, et dixi: "Destructa est terra."
6. Avus meus autem Mahalaleel me excitavit, dum prope eum iacebam, et dixit mihi: "Cur sic fles, fili mi, et cur tale lamentum facis?"
7. Et narravi ei totam visionem quam videram, et dixit mihi: 'Rem terribilem vidisti, fili mi, et magni momenti est visio somnii tui de secretis omnium peccatorum terrae: in abyssum demergendum est et magna destructione destruendum.'
8. Et nunc, fili mi, exsurge et Dominum gloriae precare, quoniam fidelis es, ut reliquiae in terra maneant, et ne deleat universam terram.
9. Fili mi, de caelo haec omnia super terram venient, et super terram erit magna ruina.
10. Post haec surrexi et oravi et imploravi et rogavi, et precem meam pro generationes mundi scripsi, et omnia tibi, fili mi Mathusalem, ostendam.
11. Et cum descendissem et caelum vidissem, et solem orientem in oriente, et lunam occidentem in occidente, et paucas stellas, et totam terram, et omnia sicut Ille ea in principio noverat, tum Dominum iudicii benedixi et exaltavi eum, quia solem per fenestras orientis exire fecerat, et ascendit et ortus est super faciem caeli, et profectus est et per viam ei monstratam peragravit.

CAPITULUM LXXXIV

1. Et levavi manus meas in iustitia et benedixi Sanctum et Magnum, et locutus sum spiritu oris mei et lingua carnis, quam fecit Deus filiis carnis hominum, ut loquerentur ea, et dedit eis spiritum et linguam et os ut loquerentur ea:
2. 'Benedictus sis, Domine, Rex, magne et potens magnitudine tua, Domine universae creationis caelorum, Rex regum et Deus totius mundi. Et potentia tua et regnum et magnificentia manent in aeternum, et per omnes generationes dominium tuum; et omnes caeli thronus tuus in aeternum, et universa terra scabellum pedum tuorum in aeternum.'
3. Tu enim creasti et omnia regit, et nihil tibi difficile est; Sapientia non discedit a loco throni tui, neque a facie tua recedit. Et omnia scis et vides et audis, et nihil a te latet, quoniam omnia vides.
4. Et nunc angeli caelorum tuorum rei sunt delicti, et in carne hominum manet ira tua usque ad diem magnum iudicii.
5. Et nunc, Deus et Domine et Rex magne, te imploro et obsecro ut precem meam impleas, ut mihi posteritatem in terra relinquas, et non omnem carnem hominis deleas, et terram sine incola reddas, ut sit aeterna destructio.

6. Et nunc, Domine mi, dele de terra carnem quae iram tuam excitavit, sed carnem iustitiae et rectitudinis in plantam seminis aeterni constitue, et ne abscondas faciem tuam ab oratione servi tui, Domine.

CAPITULUM LXXXV

1. Et post hoc aliud somnium vidi, et totum somnium tibi, fili mi, ostendam.
2. Et levavit Enoch vocem suam et dixit ad filium suum Mathusalem: 'Ad te, fili mi, loquar: audi verba mea et inclina aurem tuam ad visionem somnii patris tui.'
3. Antequam Ednam matrem tuam cepi, in visione in lecto meo vidi, et ecce taurus e terra exiit, et taurus ille albus erat; et post eum exiit iuvenca, et cum hac exierunt duo tauri, unus niger et alter rufus.
4. Et taurus ille niger rubrum cornu percussit et eum per terram persecutus est, et deinde taurum illum rubrum amplius videre non potui.
5. Sed taurus ille niger crevit et iuvenca illa cum eo ivit, et vidi multos boves ab eo processisse qui eum similes erant et sequebantur.
6. Et illa vacca, illa prima, abiit a facie illius primi tauri ut quaereret illum rufum, sed non invenit eum, et planxit magno lamentatione super eum et quaesivit eum.
7. Et aspexi donec primus ille taurus ad eam venit et eam sedaret, et ex illo tempore deinceps non amplius flevit.
8. Et post hoc peperit alium taurum album, et post eum peperit multos tauros et vaccas nigras.
9. Et in somnis vidi illum taurum album similiter crescere et fieri taurum magnum album, et ab eo multi tauri albi processerunt, qui ei similes erant. Et coeperunt procreare multos tauros albos, qui illis similes erant, unus sequens alterum, immo multos.

CAPITULUM LXXXVI

1. Et iterum oculis meis dormiens vidi, et caelum superne vidi, et ecce stella de caelo cecidit, et orta est et comedit et pascua est inter boves illos.
2. Et post haec vidi boves magnos et nigros, et ecce omnes mutaverunt stabula sua et pascua et pecora sua, et coeperunt inter se vivere.
3. Et iterum in visione vidi, et ad caelum aspexi, et ecce vidi multas stellas descendere et se de caelo dejicere ad illam primam stellam, et tauri facti sunt inter illa pecora et cum eis pascebantur inter ea.
4. Et eos aspexi et vidi, et ecce omnes membra sua genitalia, sicut equi, emiserunt et vaccas boum tegere coeperunt, et omnes gravidae factae sunt et elephantos, camelos et asinos pepererunt.
5. Et omnes boves timuerunt eos et perterriti sunt ab eis, et coeperunt mordere dentibus suis et devorare, et cornibus suis vulnerare.
6. Et coeperunt insuper boves illos devorare; et ecce omnes filii terrae coeperunt tremere et contremiscere coram eis et fugere ab eis.

CAPITULUM LXXXVII

1. Et iterum vidi quomodo se invicem cornibus vulnerare et se invicem devorare coeperunt, et terra magna voce clamare coepit.
2. Et rursus levavi oculos meos ad caelum, et vidi in visione, et ecce exierunt de caelo entia quae erant similia hominibus albis: et quattuor exierunt de loco illo et tres cum eis.
3. Et illi tres qui ultimi processerant, manum meam prehenderunt et me sustulerunt, extra generationes terrae, et me in locum excelsum extulerunt, et ostenderunt mihi turrim altam super terram exstructam, et omnes colles erant inferiores.
4. Et mihi quidam dixit: 'Mane hic donec videas omnia quae accidunt illis elephantis, camelis, et asinis, et stellas et bobus, et omnibus his.'

CAPITULUM LXXXVIII

1. Et vidi unum ex illis quattuor qui primi exierant, et apprehendit primam stellam quae de caelo ceciderat, et ligavit eam manibus et pedibus et in abyssum coniecit: abyssus autem ille angustus et altus, et horribilis et obscurus erat.
2. Et unus ex eis gladium eduxit, et elephantis illis et camelis et asinis dedit: tum coeperunt se invicem percutere, et tota terra tremuit propter eos.
3. Et dum in visione aspiciebam, ecce unus ex illis quattuor qui exierant eos de caelo lapidavit, et collegit et arripuit omnes stellas magnas quarum membra intestina erant similia equis, et ligavit omnes manus et pedes, et proiecit eos in abyssum terrae.

CAPITULUM LXXXIX

1. Et unus ex illis quattuor ad illum taurum album ivit et eum secreto instruxit, sine eo territo: natus taurus et homo factus est, et sibi vas magnum aedificavit et in eo habitavit; et tres tauri cum eo in vase illo habitaverunt et tecti sunt.
2. Et rursus oculos meos ad caelum sustuli et vidi tectum excelsum, cum septem torrentibus aquae super illud, et torrentes illi aqua copiosa in claustrum fluebant.
3. Et iterum vidi, et ecce fontes aperti sunt in superficie illius magni saepti, et aqua illa tumescere et ascendere coepit super superficiem, et vidi saeptum illum donec tota superficies eius aqua tecta esset.
4. Et aqua, tenebrae, et nebula creverunt super eam; et dum aspexi altitudinem aquae illius, aqua illa ascenderat supra altitudinem saepti illius, et fluebat super saeptum illum, et stetit super terram.
5. Et omnia pecora illius saepti congregata sunt, donec vidi quomodo submersa et absorpta sunt et in aqua illa perierunt.
6. Sed navis illa super aquas natabat, dum omnes boves et elephanti et cameli et asini in fundum cum omnibus animalibus submersi sunt, ita ut eos amplius videre non possem, et effugere non potuerunt, sed perierunt et in profundum merserunt.
7. Et iterum in visione vidi, donec torrentes illi aquae ab illo alto tecto sublati sunt, et voragines terrae complanatae sunt et aliae abyssae apertae sunt.

8. Tum aqua in haec descendere coepit, donec terra manifesta facta est; sed illud vas in terra consedit, et tenebrae recesserunt et lux apparuit.
9. Sed taurus ille albus qui homo factus erat ex illo vase exiit, et tres tauri cum eo, et unus ex illis tribus erat albus sicut ille taurus, et unus ex eis erat ruber sicut sanguis, et unus niger: et taurus ille albus discessit ab eis.

10-27. A morte Noae ad Exodum.

10. Et coeperunt bestias agri et aves producere, ita ut diversa genera exsisterent: leones, tigres, lupi, canes, hyaenae, apri, vulpes, sciuri, porci, falcones, vultures, milvi, aquilae et corvi; et inter eos natus est taurus albus.
11. Et coeperunt inter se mordere; sed taurus ille albus qui inter eos natus est asinum ferum et taurum album cum eo genuit, et multiplicati sunt asini feri.
12. Sed ille taurus, qui ex eo natus est, aprum nigrum et ovem albam peperit; et ille multos apros peperit, illa vero ovis duodecim oves.
13. Et cum illae duodecim oves crevissent, unam ex eis asinis tradiderunt, et illi asini iterum ovem illam lupis tradiderunt, et illa ovis inter lupos crevit.
14. Et Dominus undecim oves adduxit ut cum ea habitarent et pascerent cum ea inter lupos: et multiplicatae sunt et facti sunt in greges ovium multos.
15. Et lupi coeperunt eos timere, et eos opprimebant donec parvulos eorum exterminarent, et catulos eorum in flumen aquae multae proiecerunt: sed oves illae coeperunt clamare propter parvulos suos, et queri ad Dominum suum.
16. Et ovis quae a lupis servata erat fugit et ad asinos feros effugit; et vidi oves quomodo lamentarentur et clamarent, et Dominum suum totis viribus rogarent, donec Dominus ovium ad vocem ovium de excelso domicilio descendit, et ad eas venit et eas pascuit.
17. Et vocavit ovem illam quae lupos effugerat, et locutus est cum ea de lupis ut eas moneret ne oves tangerent.
18. Et oves ad lupos ierunt secundum verbum Domini, et alia ovis ei occurrit et cum ea ivit, et duae abierunt et simul in coetum illorum luporum intraverunt, et cum eis locutae sunt et monuerunt eos ne deinceps oves tangerent.
19. Et deinde vidi lupos, et quomodo oves vehementer opprimebant omni potentia sua; et oves clamabant alta voce.
20. Et venit Dominus ad oves et coeperunt lupos illos percutere: et lupi coeperunt lamentari; oves autem conquieverunt et statim clamare desierunt.
21. Et oves vidi, donec discesserunt de medio luporum; sed oculi luporum excaecati erant, et lupi illi discesserunt persequentes oves cum omni vi sua.
22. Et Dominus ovium ibat cum eis, ut dux earum, et omnes oves eius sequebantur eum: et facies eius erat fulgens et gloriosa et terribilis aspectu.
23. Sed lupi oves illas persequi coeperunt, donec ad mare aquae pervenerunt.
24. Et mare illud divisum est, et aqua stetit hinc illinc ante faciem eorum, et Dominus eorum eos duxit et se inter eos et lupos posuit.
25. Et cum lupi illi oves nondum viderent, processerunt in medium maris illius, et lupi secuti sunt oves, et lupi illi post eas cucurrerunt in mare illud.
26. Et cum Dominum ovium viderunt, conversi sunt ut fugerent a facie eius, sed mare illud se collegit et factum est sicut creatum erat, et aqua tumescebat et crescebat donec lupos illos tegeret.
27. Et vidi donec omnes lupi qui oves illas persecuti sunt perierunt et submersi sunt.

28-40. Israel in deserto, Legis traditio, Palaestinae ingressus.

28. Oves autem ex aqua illa effugerunt et in desertum processerunt, ubi non erat aqua neque gramen; et coeperunt aperire oculos suos et videre; et vidi Dominum ovium eas pascentem et aquam et gramen eis dantem, et illam ovem euntem et eas ducentem.
29. Et ovis illa ascendit ad cacumen illius excelsae rupis, et Dominus ovium eam misit ad eos.
30. Et post haec vidi Dominum ovium qui stabat coram eis, et aspectus eius magnus et terribilis et magnificus, et omnes oves illae eum viderunt et timebant a facie eius.
31. Et omnes timuerunt et tremuerunt propter eum, et clamaverunt ad illam ovem quae una cum eis erat: "Non possumus stare coram Domino nostro nec eum considerare."
32. Et ovis illa quae eos ducebat iterum ad cacumen illius rupis ascendit, sed ovis coepit excaecari et a via quam eis monstraverat aberrare, sed ovis illa id nesciebat.
33. Et Dominus ovium iratus est vehementer in eas, et ovis illa id invenit, et descendit de cacumine petrae, et venit ad oves, et invenit maximam partem earum caecatam et prolapsam.
34. Et cum id viderunt, timuerunt et tremuerunt praesentia eius, et cupiverunt redire ad caulas suas.
35. Et ovis illa secum alias oves duxit, et ad eas oves quae aberraverant venit, et eas occidere coepit; et oves eius praesentiam timebant, et sic ovis illa eas oves quae aberraverant reduxit, et ad sua stabula redierunt.
36. Et in hac visione vidi donec ovis illa vir facta est et domum Domino ovium aedificavit, et omnes oves in domo illa collocavit.
37. Et vidi donec haec ovis, quae ovi quae eas duxerat occurrerat, obdormivit: et vidi donec omnes oves magnae perierunt et parvae loco earum surrexerunt, et ad pascua venerunt et ad rivum aquae appropinquaverunt.
38. Tum ovis illa, dux earum qui homo factus erat, ab eis recessit et obdormivit, et omnes oves eam quaesiverunt et super eam magno clamore fluerunt.
39. Et vidi donec desierunt clamare propter ovem illam et transierunt rivum illum aquae, et ibi surrexerunt duae oves ut duces in loco eorum qui eas duxerant et obdormierunt.
40. Et vidi donec oves ad locum optimum et terram amoenam et gloriosam pervenerunt, et vidi donec oves illae saturatae sunt; et domus illa inter eas in terra amoena stabat.

41-50. A tempore Iudicum usque ad aedificationem Templi.

41. Et interdum aperiebantur oculi eorum, interdum excaecabantur, donec alia ovis surgeret et eos duceret et omnes reduxisset, et aperti sunt oculi eorum.

42. Et canes et vulpes et apri oves illas devorare coeperunt, donec Dominus ovium aliam ovem, arietem, ex medio earum suscitavit, qui eas duxit.
43. Aries autem ille canes, vulpes et apros hinc illinc ferit, donec omnes delevit.
44. Et ovis illa, cuius oculi aperti sunt, vidit arietem illum, qui inter oves erat, donec deseruit gloriam suam et coepit oves illas contundere, et conculcavit eas, et se gessit turpem.
45. Et Dominus ovium misit agnum ad alium agnum et eum ad statum arietis et ducis ovium extulit loco illius arii qui gloriam suam reliquerat.
46. Et ad id accessit et ad id solum locutus est, et eum in arietem extulit, et eum principem et ductorem ovium fecit; sed per haec omnia canes illi oves opprimebant.
47. Et aries primus persecutus est illum secundum arietem, et ille secundus aries surrexit et fugit coram eo; et vidi donec canes illi detraxerunt primum arietem.
48. Et surrexit aries ille secundus et duxit oves parvas.
49. Et oves illae creverunt et multiplicatae sunt; sed omnes canes, et vulpes, et apri timuerunt et fugerunt ante eam, et aries ille feras impellebat et interfecit, et illae ferae nullam amplius potestatem habebant inter oves et eas nihil amplius privabant. Et aries ille genuit oves multas et obdormivit; et ovis parva facta est aries loco eius, et facta est princeps et dux ovium illarum.
50. Et domus illa magna et lata facta est, et aedificata est ovibus illis: et turris excelsa et magna aedificata est super domum Domino ovium, et domus illa humilis erat, turris autem excelsa et sublimis, et Dominus ovium stabat super turrim illam et mensam plenam coram eo obtulerunt.

51-67. Duo Regna Israel et Iudae, ad destructionem Hierosolymae.

51. Et iterum vidi illas oves, quae iterum erraverunt et multas vias abierunt, et domum suam deseruerunt; et Dominus ovium vocavit quosdam de mediis ovium et misit eos ad oves, sed oves coeperunt eas occidere.
52. Et unus ex eis servatus est et non occisus est, et cucurrit et clamavit super ovem; et quaerebant eam occidere, sed Dominus ovium servavit eam de ovibus, et adduxit eam mihi, et ibi habitare fecit eam.
53. Et multas alias oves misit ad eas oves ut testimonium perhiberent eis et lamentarentur super eas.
54. Et post haec vidi, cum domum Domini et turrim eius deseruissent, eos omnino defecisse, et oculi eorum excaecati sunt; et Dominum ovium vidi quomodo multam caedem inter eos in gregibus suis effecit, donec oves illae illam caedem invitaverunt et locum eius prodiderunt.
55. Et tradidit eos in manus leonum et tigridum, et luporum et hyaenarum, et in manus vulpium, et omnium bestiarum ferarum, et illae bestiae ferae coeperunt discerpere oves illas.
56. Et vidi quod dereliquit domum eorum et turrim eorum et tradidit eos omnes in manus leonum, ut dilacerarent et devorarent eos, in manus omnium bestiarum silvestrium.
57. Et totis viribus meis clamare coepi, et Dominum ovium implorare, et ei de ovibus repraesentare eas ab omnibus bestiis feris devoratas esse.
58. Ille autem immotus mansit, quamquam id vidit, et gavisus est quod devorati et absorpti et spoliati sunt, et eos in manibus omnium bestiarum devorandos reliquit.
59. Et vocavit septuaginta pastores, et eas oves eis misit ut eas pascerent, et locutus est pastoribus et sociis eorum: "Unusquisque vestrum oves pascat abhinc, et omnia quae ego mandavero vobis facite."
60. Et tradam eas tibi numeratas, et dicam tibi quas ex eis delendae sint -- et eas dele." Et tradidit illis oves illas.
61. Et vocavit alterum et dixit ei: "Observa et nota omnia quae facient pastores ovibus illis; quia plures ex eis perdent quam quod eis imperavi."
62. Et omnem excessum et destructionem quae per pastores fiet, scribe scilicet quot deleant secundum mandatum meum, et quot secundum suum arbitrium: scribe contra singulos pastores omnem destructionem quam facit.
63. Et lege coram me numero quot deleant, et quot ad deletionem tradant, ut hoc mihi testimonium sit contra eos, et sciam omne factum pastorum, ut comprehendam et videam quid faciant, utrum observent mandatum meum quod eis mandavi necne.
64. Sed ipsi nescient, et tu non declarabis eis neque admonēbis eos, sed tantummodo contra singulos omnem destructionem quam pastores faciunt singuli suo tempore scribe et omnia coram me propone.
65. Et vidi donec pastores illi pascebantur in tempore suo, et coeperunt occidere et perdere plus quam iussi erant, et tradiderunt oves illas in manus leonum.
66. Et leones et tigrides maiorem partem illarum ovium comederunt et devoraverunt, et apri cum eis comederunt; et turrim illam incenderunt et domum illam demoliti sunt.
67. Et vehementer contristatus sum propter turrim illam, quod domus illa ovium demolita est, et postea videre non potui utrum oves illae domum illam intraverint.

68-71. Prima Periodus Regum Angelicorum -- ab Hierosolymis destructione ad Reditum e Captivitate.

68. Et pastores et socii eorum tradiderunt oves illas omnibus bestiis silvestribus, ut eas devorarent, et accepit unusquisque tempore suo numerum definitum: scriptum est ab altero in libro quot quisque ex eis occiderit.
69. Et singuli plures quam praescriptum erat necaverunt et perdiderunt; et ego propter illas oves flere et lamentari coepi.
70. Et sic in visione vidi illum qui scripsit, quomodo omnes qui a pastoribus illis deleti sunt, quotidie scripsit, et portavit et deposuit et totum librum Domino ovium ostendit - omnia quae fecerunt, et omnia quae unusquisque eorum amiserat, et omnia quae ad deletionem dederant.
71. Et lectus est liber coram Domino ovium, et accepit librum de manu eius et legit eum et signavit eum et deposuit.

72-77. Secunda Periodus -- a tempore Cyri ad Alexandri Magni.

72. Et statim vidi quomodo pastores duodecim horas pascebant, et ecce tres ex illis ovibus reversi sunt et venerunt et intraverunt et omnia quae de domo illa collapsa

erant aedificare coeperunt; sed apri eos impedire conati sunt, sed non potuerunt.
73. Et iterum coeperunt aedificare sicut antea, et exstruxerunt turrim illam, et nominata est turris alta; et iterum coeperunt mensam ponere ante turrim, sed omnis panis super eam pollutus erat et non purus.
74. Et de his omnibus excaecati sunt oculi ovium illarum, ut non viderent, et oculi pastorum earum similiter; et tradiderunt eas in magno numero pastoribus suis ad exitium, et conculcaverunt oves pedibus suis et devoraverunt eas.
75. Et Dominus ovium immobilis mansit, donec omnes oves per agrum dispersae sunt et cum eis mixtae sunt, nec eas e manu bestiarum servaverunt.
76. Et hic qui librum scripsit, portavit eum, ostendit et legit coram Domino ovium, et propter eos rogavit eum, et propter eos rogavit eum, dum ei omnia facta pastorum ostendit, et testimonium coram eo contra omnes pastores perhibuit.
77. Et accepit ipsum librum et posuit eum iuxta eum et abiit.

CAPUT XC

1-5. Tertia Periodus -- ab Alexandro Magno ad Dominationem Graeco-Syriacam.

1. Et vidi donec hoc modo triginta quinque pastores pascua ovium susceperunt, et singuli tempora sua compleverunt sicut primi; et alii eas in manus suas acceperunt, ut eas pascerent per tempus suum, quisque pastor suo tempore.
2. Et post haec vidi in visione mea omnes aves caeli venientes, aquilas, vultures, milvos, corvos; sed aquilae omnes aves ducebant; et coeperunt devorare illas oves, et oculos earum effodere et carnes earum devorare.
3. Et oves clamabant, quia caro earum ab avibus devorabatur, et ego, in somno, aspexi et lamentatus sum super illum pastorem qui oves pascebat.
4. Et vidi donec oves illae a canibus et aquilis et milvis devoratae sunt, et neque carnem neque pellem neque nervos reliquerunt in eis donec ossa sola earum steterunt: et ossa quoque earum in terram ceciderunt et oves paucae factae sunt.
5. Et vidi donec viginti tres pascua suscepissent et in suis singulis temporibus quinquaginta octo vicibus perfecissent.

6-12. Quartum Periodum -- a Dominatione Graeco-Syriaca ad Seditionem Maccabaeorum.

6. Sed ecce agni ab illis ovibus albis nati sunt, et oculos suos aperire et videre coeperunt, et ad oves clamare.
7. Clamaverunt quidem ad eos, sed non audierunt quae dicebantur eis, sed surdi erant vehementer, et oculi eorum excaecati sunt vehementer.
8. Et vidi in visione quomodo corvi super agnos illos volaverunt et unum ex illis agnis ceperunt, et oves in frusta conciserunt et eas devoraverunt.
9. Et vidi donec cornua agnis illis creverunt, et corvi cornua sua dejecerunt; et vidi donec magnum cornu unius ex ovibus illis germinavit, et oculi earum aperti sunt.
10. Et eos aspexit et oculi eorum aperti sunt, et clamavit ad oves, et arietes viderunt et omnes ad id cucurrerunt.
11. Et his omnibus non obstantibus, aquilae illae et vultures et corvi et milvi oves adhuc lacerabant et in eas desiliebant et devorabant: oves tamen tacitae manebant, arietes autem lamentabantur et clamabant.
12. Et corvi illi pugnaverunt et pugnaverunt cum eo et cornu eius dejicere conati sunt, sed nullam potestatem super illud habuerunt.

13-19. Ultimus impetus gentium in Iudaeos (ubi 13-15 et 16-18 sunt geminata).

13. Et vidi donec pastores et aquilae et vultures et milvi venerunt, et clamaverunt corvis ut frangerent cornu arietis illius, et pugnaverunt et pugnaverunt cum eo, et ille pugnavit cum eis et clamavit ut veniret auxilium eius.
14. Et vidi donec vir ille, qui nomina pastorum scripsit et in conspectum Domini ovium portavit, venit et ei auxilium tulit et omnia ei ostendit: descenderat ad auxilium illius arietis.
15. Et vidi donec Dominus ovium venit ad eas cum ira, et omnes qui eum viderunt fugerunt, et omnes in umbram eius ceciderunt a facie eius.
16. Omnes aquilae et vultures et corvi et milvi congregati sunt, et venerunt cum eis omnes oves agri, immo, omnes convenerunt, et inter se auxilium dederunt ut frangerent cornu arietis.
17. Et vidi hominem illum, qui librum secundum mandatum Domini scripsit, donec aperuit librum illum de destructione quam illi duodecim pastores ultimi fecerant, et ostendit eos multo plus quam antecessores suos delevisse, coram Domino ovium.
18. Et vidi donec Dominus ovium venit ad eas et cepit in manu sua virgam irae suae et percussit terram, et terra disrupta est, et omnes bestiae et omnes aves caeli ceciderunt de medio ovium illarum et absorptae sunt in terra et operuit eas.
19. Et vidi donec magnus gladius datus est ovibus, et oves processerunt contra omnes bestias agri ut eas occiderent, et omnes bestiae et aves caeli fugerunt a facie earum.

20-27. Iudicium Angelorum Lapsorum, Pastorum, et Apostatarum.

20. Et vidi donec thronus erectus est in terra amoena, et Dominus ovium sedit super eum, et alter accepit libros signatos et aperuit illos libros coram Domino ovium.
21. Et vocavit Dominus illos viros septem primos albos, et praecepit ut adducerent coram se, incipientes a prima stella quae viam ducebat, omnes stellas quarum membra intestina erant similia equorum, et adduxerunt eas omnes coram se.
22. Et dixit viro qui ante se scripsit, uno ex illis septem albis, et dixit ei: "Cape illos septuaginta pastores quibus tradidi oves, et qui eas sua potestate accipientes plus quam iussi eis occiderunt."
23. Et ecce omnes vincti erant, vidi, et omnes ante eum stabant.
24. Et iudicium primum super astra habitum est, et iudicati sunt et rei inventi, et ad locum damnationis ierunt, et in abyssum coniecti sunt, plenum igne et flamma, et plenum columnis ignis.

25. Et illi septuaginta pastores iudicati et rei inventi sunt, et in abyssum igneum coniecti sunt.
26. Et vidi eo tempore quomodo similis abyssus apertus est in medio terrae, igne plenum, et adduxerunt illas oves caecatas, et omnes iudicati sunt et rei inventi et in hunc abyssum igneum missi, et ardeverunt; nunc hic abyssus erat ad dextram illius domus.
27. Et vidi oves illas ardentes et ossa earum ardentia.

28-38. Nova Hierosolyma, conversio gentium superstitum, resurrectio iustorum, Messias.

28. Et surrexi ut viderem donec domum illam vetustam destruxissent; et omnes columnas abstulissent, et omnes trabes et ornamenta domus simul cum ea complicarentur, et eam asportaverunt et posuerunt eam in loco in parte meridionali terrae.
29. Et vidi donec Dominus ovium adduxit novam domum maiorem et altiorem quam prior, et erexit eam in loco prioris quae iam involuta erat: omnes columnae eius novae erant, et ornamenta eius nova et maiora quam illa prioris, veteris quam abstulerat, et omnes oves intus erant.
30. Et vidi omnes oves quae relictae erant, et omnes bestias terrae, et omnes aves caeli, procidentes et adorantes oves illas et petentes eas et oboedientes eas in omnibus.
31. Et deinde illi tres qui albis vestibus vestiti erant et me manu mea prehenderunt qui me antea sustulerant, et manu illius arietis me quoque prehendens, me sustulerunt et in medio illarum ovium posuerunt antequam iudicium fieret.
32. Et oves illae erant omnes albae, et lana earum erat copiosa et munda.
33. Et omnia quae deleti et dispersi erant, et omnes bestiae agri, et omnes aves caeli, in domum illam congregatae sunt, et Dominus ovium gaudio magno exsultavit quod omnes boni erant et ad domum suam redierant.
34. Et vidi donec gladium illum, qui datus erat ovibus, deposuerunt, et eum in domum reportaverunt, et signatum est ante praesentiam Domini, et omnes oves invitatae sunt in domum illam, sed eas non retinuit.
35. Et aperti sunt oculi omnium, et viderunt bona, et nemo erat in eis qui non videret.
36. Et vidi domum illam magnam et latam et plenam esse.
37. Et vidi taurum album natum esse, cornibus magnis, et omnes bestiae agri et omnes aves caeli eum timebant et rogabant eum omni tempore.
38. Et vidi donec omnes generationes eorum transformatae sunt, et omnes facti sunt tauri albi; et primus ex eis factus est agnus, et agnus ille factus est animal magnum et habebat cornua magna nigra in capite suo; et Dominus ovium gaudebat super eum et super omnes boves. 39. Et dormivi in medio eorum: et experrectus sum et vidi omnia.
40. Haec est visio quam vidi dormiens, et experrectus sum et benedixi Dominum iustitiae et dedi ei gloriam.
41. Tum magno fletu flevi, lacrimisque meis non steterunt donec diutius ferre non possem: cum vidi, propter ea quae videram fluxerunt; nam omnia venient et implebuntur, et omnia facta hominum ordine suo mihi ostensa sunt.
42. Illa nocte recordatus sum primi somnii, et propter id flevi et conturbatus sum—quia illam visionem videram.

CAPUT XCI

1. 'Et nunc, fili mi Mathusalem, voca ad me omnes fratres tuos, et congrega ad me omnes filios matris tuae; quia verbum vocat me, et spiritus effusus est super me, ut ostendam tibi omnia quae ventura sunt tibi in aeternum.'
2. Et ibi Matusalem ivit et ad se convocavit omnes fratres suos et congregavit cognatos suos.
3. Et locutus est ad omnes filios iustitiae et dixit: 'Audite, filii Henoch, omnia verba patris vestri, et oboedite voci oris mei; nam hortor vos et dico vobis, dilectissimi: Diligite rectum et ambulate in eo.'
4. Nolite accedere ad iustitiam duplici corde, neque commisceamini cum eis qui duplici corde sunt, sed ambulate in iustitia, filii mei, et ducet vos in semitis bonis, et iustitia erit comes vester.
5. Scio enim quod violentia multiplicabitur in terra et castigatio magna effluet in terra, et omnis iniquitas finietur, et a radicibus suis eradicabitur et totus vir eius destruetur.
6. Et iterum iniustitia in terra consummabitur, et omnia opera iniustitiae et violentiae, et praevaricatio duplici gradu praevalebit.
7. Et cum peccatum et iniustitia et blasphemia, Et violentia in omnibus generibus operum crescit, Et apostasia et transgressio et immunditia crescit, Magna castigatio de caelo veniet super haec omnia, Et Dominus sanctus veniet cum ira et castigatione ad faciendum iudicium in terra.
8. In diebus illis exscindetur violentia de radicibus eius, et radices iniquitatis cum dolo, et peribunt de sub caelo.
9. Et omnia idola gentium derelicta erunt, et templa igni comburentur, et ex tota terra removebunt ea, et in iudicium ignis proicientur, et in ira et in iudicio gravi peribunt in aeternum.
10. Et iusti e somno suo resurgent, et sapientia exsurget et dabitur eis.
11. Et post haec exscindentur radices iniquitatis, et peccatores gladio peribunt... exscindentur a blasphemis in omni loco, et qui cogitant violentiam et qui blasphemant gladio peribunt.
12. Et post illam erit alia, octava hebdomada, hebdomada iustitiae, et dabitur ei gladius ut iudicium iustum exsequatur in oppressoribus, et peccatores tradentur in manus iustorum.
13. Et in fine eius domos acquirent per iustitiam suam, et domus aedificabitur Regi magno in gloria in aeternum,
14. Et omnis genus humanum viam recti spectabit. Et post hoc, in nona hebdomada, iudicium iustum toti mundo revelabitur, et omnia opera impiorum ex tota terra evanescent, et mundus ad deletionem describetur.
15. Et post hoc, in decima hebdomada in septima parte, erit magnum aeternum iudicium, in quo vindictam in angelos exercebit.
16. Et primum caelum discedet et transibit, et novum caelum apparebit, et omnes virtutes caelorum dabunt septempliciter lucem.
17. Et post illa erunt hebdomades multae innumerabiles in aeternum, et omnes erunt in bonitate et iustitia, et peccatum non amplius commemorabitur in aeternum.
18. Et nunc vobis narro, filii mei, et semitas iustitiae et semitas violentiae vobis ostendo. Ita, iterum eas vobis ostendam ut sciatis quid eventurum sit.

19. Et nunc, filii mei, audite me, et ambulate in semitis iustitiae, et nolite ambulare in semitis violentiae; omnes enim qui ambulant in semitis iniquitatis peribunt in aeternum.

CAPITULUM XCII

1. Liber ab Enoch scriptus -- Enoch quidem hanc perfectam doctrinam sapientiae scripsit, quae ab omnibus hominibus laudatur et iudex universae terrae pro omnibus filiis meis qui habitabunt super terram. Et pro futuris generationibus quae rectum et pacem observabunt.
2. Nolite turbāri animus vester propter tempora; Sanctus enim et Magnus omnibus diebus constituit.
3. Et surget iustus e somno, exsurget et ambulabit in semitis iustitiae, et omnis semita eius et conversatio eius erit in aeterna bonitate et gratia.
4. Benigno erit iustis et dabit ei rectam vitam aeternam, et dabit ei virtutem ut dives sit bono et iustitia, et ambulet in luce aeterna.
5. Et peccatum in tenebris peribit in aeternum, et ex die illa non apparebit amplius in aeternum.

CAPITULUM XCIII

1. Et post haec Enoch et dedit et coepit ex libris narrare. Et dixit Enoch: 'De filiis iustitiae et de electis saeculi, et de plantatione recti, haec dicam; et ego Enoch annuntiabo ea vobis, filii mei:'
2. Secundum quod mihi in visione caelesti apparuit, et quod per verbum sanctorum angelorum cognovi, et ex tabulis caelestibus didici.
3. Et Enoch ex libris narrare coepit et dixit: 'Septimo die in prima hebdomade natus sum, Dum iudicium et iustitia adhuc permanebant.'
4. Et post me exsurget in hebdomada secunda impietas magna, et orietur dolus; et in ea erit finis primus. Et in ea salvabitur homo; et post consummationem eius crescet iniquitas, et lex fiet peccatoribus.
5. Et post id in tertia hebdomade ad finem eius, vir electus erit ut planta iusti iudicii, et posteritas eius fiet planta iustitiae in aeternum.
6. Et post id in quarta hebdomade, in fine eius, Visiones sanctorum et iustorum videbuntur, Et lex omnibus generationibus et clausura illis statuetur.
7. Et post id in quinta hebdomade, in fine eius, Domus gloriae et dominationis aedificabitur in aeternum.
8. Et post id in sexta hebdomade omnes qui in ea habitant excaecabuntur, et corda omnium sapientiam impie derelinquent. Et in ea homo ascendet; et in fine eius domus dominii igne comburebitur, et tota stirps radicis electae dispergetur.
9. Et post id in septima hebdomade surget generatio apostata, et multae erunt opera eius, et omnia opera eius erunt apostata.
10. Et in fine eius electi erunt, iusti electi ex aeterna planta iustitiae, ut septemplicem instructionem de omni creatione Eius accipiant.
11. Quis enim est ex omnibus filiis hominum qui vocem Sancti audire potest sine perturbatione, et quis cogitationes eius cogitare potest, et quis est qui omnia opera caeli contemplari potest?
12. Et quomodo esset qui caelum contemplari posset, et quis est qui res caeli intellegeret et animam vel spiritum videret et de eis narrare posset, vel ascendere et omnes fines eorum videre et eos cogitare vel similiter facere posset?
13. Quis autem ex omnibus hominibus scire potest quae sit latitudo et longitudo terrae, et cui ostensa est mensura omnium earum?
14. Aut est quisquam qui longitudinem caeli et quanta sit altitudo eius, et super quid fundatum sit, et quantus sit numerus stellarum, et ubi requiescunt omnia luminaria?

CAPITULUM XCIV

1. Et nunc dico vobis, filii mei, diligite iustitiam et ambulate in ea; nam semitae iustitiae dignae sunt acceptatione, semitae autem iniquitatis subito destruentur et evanescent.
2. Et hominibus generationis semitae violentiae et mortis revelabuntur, et longe se ab eis tenent, neque sequentur eas.
3. Et nunc dico vobis iustis: Nolite ambulare in semitis impietatis, neque in semitis mortis, neque accedite ad eas, ne pereatis.
4. Quaerite autem et eligite vobis iustitiam et vitam electam, et ambulate in semitis pacis, et vivetis et prosperabimini.
5. Tenite verba mea in cogitationibus vestris, et ne patiamini ea deleri ex cordibus vestris; scio enim peccatores homines ad sapientiam male tentandam tentaturos esse, ut nullus locus inveniatur ei, et nulla tentatio minuatur.
6. Vae qui aedificant iniustitiam et calumniam, et ponunt fundamentum doli, quia subito subvertentur et non habebunt pacem.
7. Vae qui aedificant domos suas cum peccato! Quoniam ab omnibus fundamentis suis evertentur, et gladio cadent. Et qui aurum et argentum in iudicio acquisiverunt, subito peribunt.
8. Vae vobis, divites, qui confisi estis in divitiis vestris, et a divitiis vestris discedebitis, quia non estis memores Altissimi in diebus divitiarum vestrarum.
9. Blasphemiam et iniustitiam fecistis, et parati estis ad diem occisionis et ad diem tenebrarum et ad diem magni iudicii.
10. Sic dico et vobis praenuntio: Qui vos creavit vos desternet, et propter casum vestrum non erit misericordia, et Creator vester gaudebit propter destructionem vestram.
11. Et iusti tui in diebus illis erunt opprobrium peccatoribus et impiis.

CAPITULUM XCV

1. Quis dabit oculi mei sicut nubes aquarum, ut fleam super te, et effundam lacrimas meas sicut nubes aquarum, et requiescam a tribulatione cordis mei?
2. Quis tibi permisit ut opprobria et impietates exerceas? Et iudicium, peccatores, comprehendet te.
3. Nolite timere peccatores, iusti, quoniam iterum tradet eos Dominus in manus vestras, ut faciatis de illis iudicium secundum voluntatem vestram.

4. Vae vobis qui anathema fulminatis quae revocari non possunt: sanitas ergo longe erit a vobis propter peccata vestra.
5. Vae vobis qui redditis proximo vestro mala, quia retribuentur vobis secundum opera vestra.
6. Vae vobis, testibus mendacibus, et eis qui iniuste arguitis, quia subito peribitis.
7. Vae vobis, peccatoribus, qui iustos persequimini, quia trademini et persequemini propter iniustitiam, et grave erit iugum eorum super vos.

CAPUT XCVI

1. Sperate, iusti, quoniam repente peribunt peccatores coram vobis, et dominabimini eorum secundum desideria vestra.
2. Et in die tribulationis peccatorum, filii tui ascendent et exsurgent sicut aquilae, et altior super vultures erit nidus tuus, et ascendetis et intrabitis in fissuras terrae et fissuras petrae in aeternum sicut choridae coram iniustis, et sirenes suspirabunt propter vos et flebunt.
3. Nolite ergo timere, qui passi estis; nam sanatio erit pars vestra, et lux clara illuminabit vos, et vocem quietis de caelis audietis.
4. Vae vobis, peccatoribus, quia divitiae vestrae vos iustos exhibent, sed corda vestra vos peccatores esse arguunt, et hoc erit testimonium contra vos in memoriam malorum operum vestrorum.
5. Vae vobis, qui comeditis adipem frumenti, et bibitis vinum in phialis magnis, et conculcatis humiles sub pedibus vestris in fortitudine vestra.
6. Vae vobis qui bibitis aquam ex omnibus fontibus, quia subito consumemini et arescetis, quia dereliquistis fontem vitae.
7. Vae vobis qui operamini iniustitiam et dolum et blasphemiam! Erit vobis in memoriam malorum.
8. Vae vobis, potentes, qui iustos in viribus opprimitis, quia venit dies perditionis vestrae. In diebus illis multi dies boni venient iustis, in die iudicii vestri.

CAPITULUM XCVII

1. Credite, iusti, peccatores futuros esse opprobrio et perituros in die iniquitatis.
2. Notum sit vobis peccatoribus quia memor est Altissimus perditionis vestrae, et angeli caelorum gaudent de interitu vestro.
3. Quid facietis, peccatores, et quo fugietis in die iudicii, cum audiveritis vocem orationis iustorum?
4. Sed similes eritis illis, contra quos hoc verbum testimonium erit: "Socii peccatorum fuistis."
5. Et in diebus illis oratio iustorum ad Dominum perveniet, et pro vobis venient dies iudicii vestri.
6. Et omnia verba iniquitatis vestrae coram Magno Sancto legentur, et facies vestrae ignominia operientur, et Ille repudiat omne opus quod in iniquitate fundatum est.
7. Vae vobis, peccatoribus, qui habitatis in medio oceano et in sicco, quorum memoria maligna est contra vos.
8. Vae vobis, qui argentum et aurum in iniuste acquisitis, et dicitis: “Divites facti sumus divitiis et possessiones habuimus, et omnia quae desideravimus adepti sumus!”
9. Et nunc faciamus quod cogitavimus: argentum enim congregavimus, et multi agricolae in domibus nostris. Et horrea nostra repleta sunt quasi aqua,
10. Etenim, quasi aqua, mendacia vestra defluent; quia divitiae vestrae non permanebunt, sed cito ascendent a vobis; quia omnia in iniustitia acquisivistis, et trademini maledictioni magnae.

CAPITULUM XCVIII

1. Et nunc vobis iuro, sapientibus et stultis, quia multas experientias in terra habebitis.
2. Nam viri ornamentis induentur magis quam mulier, et vestes coloratas magis quam virgo: in regno et in dignitate et in potestate, et in argento et in auro et in purpura, et in splendore et in cibo effundentur tamquam aqua.
3. Quapropter doctrina et sapientia carebunt, et peribunt simul cum possessionibus suis; et cum omni gloria sua et splendore suo, et in ignominia et in caede et in magna egestate, spiritus eorum in fornacem ignis proicientur.
4. Vobis iuravi, peccatores, sicut mons non servus factus est, et mons non ancilla mulieris, ita peccatum non immissum est in terram, sed homo ipse creavit eam, et sub magna maledictione cadent qui illud commiserunt.
5. Et mulieri sterilitas non data est, sed propter opera manuum suarum moritur sine liberis.
6. Vobis, peccatoribus, iuravi per Sanctum Magnum, omnia opera vestra mala in caelis revelari, et nulla opera vestra oppressionis tegi et abscondi.
7. Et nolite cogitare in spiritu vestro neque dicatis in corde vestro vos nescire et vos non videre omne peccatum quotidie in caelo coram Altissimo recenseri.
8. Ex hoc tempore scitis quia omnis oppressio vestra qua opprimitis scripta est quotidie usque in diem iudicii vestri.
9. Vae vobis, stulti, quia propter stultitiam vestram peribitis: et vos contra sapientes peccavistis, et non erit pars vestra felicitas.
10. Et nunc scitote vos paratos esse in diem exitii: ergo nolite sperare vivere, peccatores, sed exibitis et moriemini; quia non scitis redemptionem; parati enim estis in diem magni iudicii, in diem tribulationis et magnae ignominiae spirituum vestrorum.
11. Vae vobis, duro corde, qui operamini iniquitatem et sanguinem comeditis! Unde vobis bona ad manducendum et ad bibendum et ad satiandum? Ex omnibus bonis quae Dominus Altissimus posuit abundanter super terram; propterea non erit vobis pax.
12. Vae vobis qui diligitis opera iniquitatis! Quare speratis vobis bona? Scitote quia traditi estis in manus iustorum, et ipsi praecident cervices vestras et occident vos, et non miserebuntur vestri.
13. Vae tibi qui gaudes in tribulatione iustorum, quia non effodietur tibi sepulcrum.
14. Vae vobis qui despiciunt verba iustorum, quia non erit vobis spes vitae.
15. Vae vobis qui verba mendacia et impia scribitis! quia mendacia sua scribunt ut audiant homines et impie agant cum proximo suo.
16. Propterea pacem non habebunt sed morte subito morientur.

CAPITULUM XCIX

1. Vae vobis qui impietatem operamini, Et in mendacio gloriamini et ea extollitis: peribitis, et nulla vita beata erit vobis.
2. Vae eis qui pervertunt verba iustitiæ et transgrediuntur legem aeternam et transformantur in peccatores quod non erant: conculcabuntur in terra.
3. In diebus illis parate vos, iusti, preces vestras in memoriam elevare, et eas in testimonium coram angelos ponere, ut peccata peccatorum in memoriam coram Altissimo ponant.
4. In diebus illis gentes conturbabuntur, et familiae gentium surgent in die exterminationis.
5. Et in diebus illis exibunt pauperes et rapient filios eorum, et derelinquent eos, et liberi eorum peribunt propter eos; et infantes suos derelinquent, et non revertentur ad eos, neque miserebuntur dilectis suis.
6. Et iterum vobis iuro, peccatores, peccatum paratum esse in diem sanguinis incessantis.
7. Et qui lapides et imagines sculptiles aureas et argenteas et ligneas et lapideas et fictiles adorant, et qui spiritus impuros et daemonia et omnia genera idolorum non secundum scientiam adorant, nullum auxilium ab eis accipient.
8. Et impii erunt propter ineptiam cordis sui, et oculi eorum excaecabuntur propter timorem cordis sui et propter visiones somniorum suorum.
9. Propter haec impii et terribilis erunt, quia omnia opera sua in mendacio fecerint et lapidem adoraverint: ideo in momento peribunt.
10. Sed in diebus illis beati omnes qui accipiunt verba sapientiae et intellegunt ea, et custodiunt semitas Altissimi et ambulant in semita iustitiae eius, et non fiunt impii cum impiis, quoniam salvi erunt.
11. Vae tibi, qui effundis malum vicinis tuis, quia interficieris in inferno.
12. Vae vobis qui facitis consilia mendacii et mendacii, et qui ponitis amaritudinem super terram, quia sic penitus consumemini.
13. Vae vobis qui aedificatis domos vestras per laborem aliorum, et omnes materiae aedificandi sunt lateres et lapides peccati; dico vobis, quod non erit vobis pacem.
14. Vae eis qui mensuram et hereditatem aeternam patrum suorum abiciunt, quorum animae post idola persequuntur, quia non habebunt requiem.
15. Vae eis qui iniuste operantur et calumniam adiuvant, et proximos suos occidunt usque ad diem iudicii magni.
16. Nam deiiciet gloriam vestram et adducet afflictionem in corda vestra et excitabit iram suam et interficiet vos omnes gladio; recordabuntur autem omnes sancti et iusti peccatorum vestrorum.

CAPITULUM C

1. Et in diebus illis in uno loco patres cum filiis suis percutientur, et fratres inter se in morte cadent, donec rivi sanguine eorum manant.
2. Non enim vir manum suam ab interficiendo filios suos et filios nepotes sui prohibebit, et peccator manum suam a fratre suo inclito non prohibebit: ab aurora usque ad solis occasum alter alterum interficiet.
3. Et equus in sanguine peccatorum usque ad pectus incedit, et currus usque ad altitudinem suam submergetur.
4. In diebus illis angeli descendent in loca abdita, et congregabunt in unum locum omnes qui peccatum deposuerunt, et Altissimus resurget in die iudicii illo, ut magnum iudicium inter peccatores faciat.
5. Et super omnes iustos et sanctos constituet custodes ex angelis sanctis, ut eos custodiant sicut pupillam oculi, donec finem imponat omni nequitiae et omni peccato, et quamvis iusti somnum longum dormiant, nihil timeant.
6. Et tunc filii terrae videbunt sapientes in securitate, et intelligent omnia verba libri huius, et scient quod divitiae eorum non poterunt eos salvare, in eversione peccatorum suorum.
7. Vae vobis, peccatoribus, in die angustiae magnae, qui affligitis iustos et comburitis eos igni: retribuetur vobis secundum opera vestra.
8. Vae vobis, duro corde, qui vigilatis ut cogitatis iniquitatem! Propterea veniet vos timor, et non erit qui vobis auxilium ferat.
9. Vae vobis, peccatoribus, propter verba oris vestri et propter opera manuum vestrarum, quae impietatem vestram fecistis, in flammis ardentibus, ardentibus peioribus quam igne, comburemini.
10. Et nunc scitote eum ab angelis interrogaturum esse de factis vestris in caelo, a sole et a luna et a stellis de peccatis vestris, quia in terra iudicium facitis iustis.
11. Et vocabit in testimonium contra vos omnem nubem et nebulam et ros et pluviam; quia omnia prohibebuntur propter vos ne descendant super vos, et peccatorum vestrorum memores erunt.
12. Et nunc dona date pluviae ne prohibeatur quominus super vos descendat, nec ros, cum aurum et argentum a vobis acceperit ut descendat.
13. Cum invenerint vos pruina et nix cum frigore eorum, et omnes procellae nivis cum omnibus plagis suis, in diebus illis non poteritis stare coram eis.

CAPITULUM CI

1. Caelum contemplamini, filii caeli, et omnia opera Altissimi, et timete eum, et nolite facere mala in conspectu eius.
2. Si cataractas caeli claudit, et imbrem ac rorem ne in terram descendat propter vos, quid tunc facietis?
3. Et si iram suam in vos propter opera vestra mittit, non eum rogare poteritis; quia verba superba et insolentia contra iustitiam eius locuti estis: propterea pacem non habebitis.
4. Et non videtis nautas navium, quomodo naves eorum a fluctibus iactantur, et a ventis concutiuntur, et in gravi perturbatione versantur?
5. Et ideo timent, quia omnia bona eorum secum in mare eunt, et mala praesagia in corde habent, ne mare eos absorbeat et in eo pereant.
6. Nonne universum mare et omnes aquae eius et omnes motus eius opus Altissimi sunt, et nonne ipse posuit limites operibus eius et harena circumclusit illud per totum?

7. Et ad increpationem eius timet et arescit, et omnes pisces eius moriuntur et omnia quae in eo sunt; vos autem peccatores qui estis super terram nolite timere eum.
8. Nonne ipse fecit caelum et terram, et omnia quae in eis sunt, et qui dedit intellegentiam et sapientiam omnibus quae moventur super terram et in mari?
9. Nonne timent nautae navium mare, et peccatores non timent Altissimum.

CAPITULUM CII

1. In diebus illis, cum gravem ignem vobis invexerit, quo fugietis, et ubi salutem invenietis? Et cum verbum suum super vos profererit, nonne terrebimini et timebitis?
2. Et omnia luminaria magno timore perterribuntur, et omnis terra perterritus erit et tremebit et perterritus erit.
3. Et omnes angeli mandata sua exsequentur, et a facie Magnae Gloriae se abscondere conabuntur, et filii terrae contremiscent et contremiscent; et vos peccatores maledicti eritis in aeternum, et nullam pacem habebitis.
4. Nolite timere, animae iustorum, et sperate qui in iustitia mortui estis.
5. Et noli dolere si anima tua in Infernum cum dolore descendit, et quod in vita tua corpus tuum non secundum bonitatem tuam successit, sed exspecta diem iudicii peccatorum, et diem maledictionis et castigationis.
6. Et tamen cum moriemini, peccatores de vobis dicunt: "Sicut nos morimur, ita iusti moriuntur, et quid pro operibus suis consequuntur?"
7. Ecce, sicut nos, ita illi in dolore et tenebris moriuntur, Quid autem plus habent quam nos? Ex hoc tempore pares sumus.
8. Et quid accipient et quid videbunt in aeternum? Ecce, et ipsi mortui sunt, et ex hoc in aeternum lucem non videbunt.
9. Dico vobis, peccatores, quia contenti estis edere et bibere et furari et peccare et nudare et divitias acquirere et dies bonos videre.
10. Vidistine iustos, quomodo perveniunt ad eos, et nulla est iniquitas in eis usque ad mortem?
11. "Nihilominus perierunt et facti sunt quasi non fuissent, et spiritus eorum descenderunt in infernum in tribulatione."

CAPUT CIII

1. Nunc igitur vobis iustis iuro per gloriam Magni et Honorabilis et Potentis in regno, et per magnitudinem eius iuro vobis:
2. Mysterium scio, et tabulas caelestes legi, et libros sacros vidi, et in eis scriptum et de eis inscriptum inveni:
3. Ut omne bonum et gaudium et gloriam illis praeparata sint, Et scripta pro animis eorum qui in iustitia mortui sunt, Et ut multa bona vobis pro laboribus vestris praemia tribuantur, Et ut sors vestra sortem viventium abundanter excedat.
4. Et spiritus vestri qui in iustitia mortui sunt vivent et gaudebunt, et spiritus eorum non peribunt, neque memoria eorum a facie Magni usque ad omnes generationes saeculi: ergo nolite amplius timere contumeliam eorum.
5. Vae vobis, peccatoribus, cum mortui fueritis, si in abundantia peccatorum vestrorum moriamini, et qui similes vobis sunt, dicant de vobis: 'Beati peccatores: omnes dies suos viderunt.'
6. Et quomodo mortui sunt in prosperitate et in divitiis, et non viderunt tribulationem aut homicidium in vita sua; et mortui sunt in honore, et iudicium non actum est in eis in vita sua.
7. Sciatis, quoniam animae eorum ad inferos deductae sunt, et in magna tribulatione sua miserrimi erunt.
8. Et in tenebras et vincula et flammam ardentem ubi est iudicium grave ingredientur spiritus vestri; et iudicium magnum erit omnibus generationibus saeculi. Vae vobis, quia non habebitis pacem.
9. Noli dicere de iustis et bonis qui in vita sunt: "In diebus nostris perturbationis laboravimus et omnem afflictionem experti sumus, et multa mala experti sumus et consumpti sumus, et pauci facti sumus et angustus spiritus noster."
10. Et deleti sumus, nec ullum auxilium ferre potuimus verbo: tormenta affecti sumus, et perditi, et non speravimus vitam videre die in diem.
11. Speravimus nos esse caput, et facti sumus in caudam: in labore laboravimus, et non satiati sumus in labore nostro; et facti sumus cibus peccatorum et iniquorum, et imposuerunt iugum suum super nos.
12. Dominati sunt super nos qui nos oderunt et percusserunt nos; et his qui nos oderunt inclinavimus cervices nostras, et non miserti sunt nostri.
13. Cupivimus ab eis effugere ut effugeremus et quiesceremus, sed nullum locum invenimus quo fugeremus et ab eis tuti essemus.
14. Et querelae sumus apud principes in tribulatione nostra, et clamavimus adversus eos qui devorabant nos, sed non audierunt clamores nostros, neque oboedierunt voci nostrae.
15. Et auxilium tulerunt eis qui nos diripuerunt et devoraverunt nos et eis qui nos pauciores fecerunt; et celaverunt oppressionem suam, et non amoverunt a nobis iugum eorum qui nos devoraverunt et disperserunt et nos interfecerunt, et celaverunt caedem suam, et non recordati sunt quod levaverint manus suas contra nos.

CAPITULUM CIV

1. Iuro vobis, in caelo angelos vestros in bonum ante gloriam Magni meminisse: et nomina vestra scripta sunt ante gloriam Magni.
2. Sperate; olim enim confusi eratis propter malum et afflictionem; nunc autem fulgebitis sicut luminaria caeli, lucebitis et videbimini, et portae caeli aperientur vobis.
3. Et in clamore tuo, clama ad iudicium, et apparebit tibi; quia omnis tribulatio tua visitabitur super principes, et super omnes qui auxilium praedatorum tuorum praedabuntur.
4. Spem habete, et spem vestram ne abicite: magnum enim gaudium habebitis sicut angeli caeli.
5. Quid facere debebitis? Non oportebit vos vos abscondere in die magni iudicii et non inveniemini ut peccatores, et iudicium aeternum longe erit a vobis per omnes generationes saeculi.
6. Et nunc nolite timere, iusti, cum videritis peccatores fortes fieri et prosperari in viis suis: nolite fieri socii cum eis, sed longe estote a violentia eorum: eritis enim socii exercituum caelorum.

7. Et, quamvis dicatis vos peccatores: "Omnia peccata nostra non investigabuntur et scribentur," tamen omnia peccata vestra quotidie scribent.
8. Et nunc tibi ostendo lucem et tenebras, diem et noctem, omnia peccata tua videre.
9. Nolite esse impii in cordibus vestris, neque mentiamini neque immutate verba rectitudinis, neque mendacium accusatis verba Sancti Magni, neque idola vestra in rationem revocate; quia omnis mendacium vestrum et omnis impietas vestra non in iustitia sed in magno peccato procedit.
10. Et nunc hoc mysterium scio, quod peccatores verba iustitiae multis modis mutabunt et pervertunt, et verba impia loquentur, et mentientur, et magnas fraudes exercebunt, et libros de verbis suis scribent.
11. Cum autem veraciter omnia verba mea linguis suis scripserint, neque quicquam ex verbis meis mutaverint neque detraxerint, sed ea omnia veraciter scripserint—omnia quae de illis primum testificatus sum.
12. Deinde, aliud mysterium scio, libros iustis et sapientibus dandos esse ut sint causa gaudii et rectitudinis et multae sapientiae.
13. Et illis libri dabuntur, et credent in eis et gaudebunt super eos, et tum omnes iusti qui inde didicerint omnes vias rectitudinis remunerabuntur.

CAPITULUM 105

1. In diebus illis Dominus eos iussit ut vocarent et testimonium perhiberent filiis terrae de sapientia sua: Ostende eis eam; vos enim estis duces eorum et merces super omnem terram.
2. Ego enim et filius meus cum illis in aeternum coniungimur in viis recti in vita eorum; et pacem habebitis: gaudete, filii recti. Amen.

CAPUT CVI

1. Et post aliquot dies, filius meus Mathusalem accepit uxorem Lamech filio suo, et concepit ex eo et peperit filium.
2. Et corpus eius erat album sicut nix et rubrum sicut rosae flos, et capilli capitis eius et comae eius longae erant albae sicut lana, et oculi eius pulchri. Et cum aperuit oculos suos, illuminavit totam domum sicut sol, et tota domus erat splendidissima.
3. Et tum surrexit in manibus obstetricis, aperuit os suum et locutus est cum Domino iustitiae.
4. Et timuit eum Lamech pater eius et fugit, et venit ad patrem suum Methuselah.
5. Et dixit ei: "Genui filium alienum, diversum ab homine et dissimilem, et similem filiis Dei caeli; et natura eius differt et non est similis nobis, et oculi eius sunt sicut radii solis, et facies eius gloriosa est."
6. Et mihi videtur eum non ex me sed ex angelis ortum esse, et timeo ne in diebus eius miraculum in terra fiat.
7. Et nunc, pater mi, adsum ut te rogem et obsecrem ut ad Enoch, patrem nostrum, eas et ab eo veritatem discas, quia habitatio eius inter angelos est.
8. Et cum audivisset Mathusalem verba filii sui, venit ad me usque ad fines terrae; audiverat enim me ibi esse, et clamavit, et audivi vocem eius et veni ad eum. Et dixi ad eum: 'Ecce, adsum, fili mi, cur venisti ad me?'
9. Et ille respondit et dixit: 'Propter magnam sollicitudinem veni ad te, et propter visionem perturbantem accedi.'
10. Et nunc, pater mi, audi me: Lamech filio meo natus est filius, similis cui non est, et natura eius non est sicut natura hominis, et color corporis eius candidior est nive et rubicundor flore rosae, et capilli capitis eius candidiores sunt lana alba, et oculi eius sicut radii solis, et aperuit oculos suos et illuminavit totam domum.
11. Et surrexit in manibus obstetricis, et aperuit os suum et benedixit Dominum caeli.
12. Et pater eius Lamech timuit et ad me fugit, nec credidit eum ex eo ortum esse, sed quod esset in similitudine angelorum caeli; et ecce venio ad te ut veritatem mihi notam facias.
13. Et ego, Enoch, respondi et dixi ei: 'Dominus faciet rem novam in terra, et hoc iam vidi in visione, et notum tibi facio quod in generatione patris mei Iared quidam ex angelis caeli verbum Domini transgresserunt.'
14. Et ecce peccatum faciunt et legem transgrediuntur, et se cum mulieribus iunxerunt et cum eis peccatum faciunt, et aliquas ex eis duxerunt, et ex eis liberos procreaverunt.
15. Et gigantes in terra generabunt non secundum spiritum, sed secundum carnem, et erit magna poena in terra, et terra mundabitur ab omni immunditia.
16. Ita vero, veniet magna clades super totam terram, et erit diluvium et magna clades per annum unum.
17. Et hic filius qui tibi natus est in terra relinquetur, et tres liberi eius cum eo salvabuntur: cum omnis genus humanum qui in terra est mortuus erit, ipse et filii eius salvabuntur.
18. Et nunc nota fac filio tuo Lamech, eum qui natus est vere filium suum esse, et voca nomen eius Noah; quia tibi relinquetur, et ipse et filii eius servabuntur a destructione, quae ventura est super terram propter omne peccatum et omnem iniustitiam, quae consummabuntur super terram in diebus eius.
19. Et post haec erit adhuc maior iniquitas quam ea quae primum in terra consummata est; quia mysteria sanctorum novi; quia ipse, Dominus, mihi ostendit et erudivit, et ego ea in tabulis caelestibus legi.

CAPITULUM CVII

1. Et vidi scriptum in eis, quoniam generatio et generatio transgredientur, donec generatio iustitiae oriatur, et deleatur iniquitas, et transeat peccatum de terra, et veniat super eam omne bonum.
2. Et nunc, fili mi, vade et indica filio tuo Lamech hunc filium, qui natus est, vere esse filium eius, et hoc non esse mendacium.
3. Quod cum audisset Mathusalem verba patris sui Henoch — nam omnia ei in secreto revelaverat — reversus est et ostendit ea ei vocavitque nomen filii illius Noe, quia ipse consolabitur terram post omnem destructionem.

CAPITULUM CVIII

1. Alius liber quem Enoch scripsit pro filio suo Mathusalem et pro iis qui post eum futuri sunt et legem in diebus novissimis observabunt.

2. Vos qui benefecistis exspectabitis dies illos, donec fiat finis eorum qui mala operantur, et finis virtutis sceleratorum.
3. Et exspectate quidem donec peccatum transeat, nam nomina eorum delebuntur de libro vitae et de libris sanctis, et semen eorum delebitur in aeternum, et spiritus eorum interficientur, et clamabunt et lamentabuntur in loco qui est desertum chaoticum, et in igne ardebunt; quia non est terra ibi.
4. Et vidi ibi quasi nubem invisibilem; nam propter eius profunditatem praeterspicere non poteram, et vidi flammam ignis clare ardentem, et similia montium lucentium circumvolventium et huc illuc vertentia.
5. Et unum ex angelis sanctis qui mecum erat interrogavi et dixi ei: 'Quid est hoc fulgens? Non enim caelum est, sed flamma ignis ardentis, et vox fletus et clamoris et lamentationis et doloris vehementis.'
6. Et dixit mihi: 'Hic locus quem vides — hic proiciuntur spiritus peccatorum et blasphemorum, et eorum qui faciunt iniquitatem, et eorum qui pervertunt omnia quae locutus est Dominus per os prophetarum — etiam quae futura sunt.'
7. Quaedam enim ex eis scripta et in caelo descripta sunt, ut angeli ea legant et sciant quae eventura sint peccatoribus et spiritibus humilium et eorum qui corpora sua afflixerunt et a Deo remunerati sunt, et eorum qui ab hominibus impiis confunditi sunt:
8. Qui Deum dilexerunt et non dilexerunt aurum neque argentum neque ulla bona quae sunt in mundo, sed tradiderunt corpora sua tormentis.
9. Qui, ex quo orti sunt, cibum terrenum non desideraverunt, sed omnia quasi halitum praetereuntem habuerunt et secundum ea vixerunt, et Dominus eos multum tentavit, et spiritus eorum puri inventi sunt ut nomen eius benedicerent.
10. Et omnes benedictiones eis destinatas in libris enumeravi. Et eis remunerationem assignavit, quia tales inventi sunt qui caelum plus quam vitam suam in mundo amaverunt, et quamvis ab impiis hominibus conculcati sint, et ab eis contumeliis et opprobriis afficiantur et pudore affecti sint, tamen me benedixerunt.
11. Et nunc spiritus bonorum qui ad generationem lucis pertinent evocabo, et eos qui in tenebris nati sunt, qui in carne non tali honore remunerati sunt qualem fides eorum meruit, transformabo.
12. Et producam in lumine fulgenti eos qui dilexerunt nomen meum sanctum, et collocabo unumquemque in solio honoris sui.
13. Et splendidi erunt temporibus innumerabilibus, quia iustitia iudicium Dei, quia fidelibus dabit veritatem in habitatione semitarum rectarum.
14. Et videbunt eos qui in tenebris nati sunt in tenebras ductos, iusti autem splendidi erunt.
15. Et peccatores clamabunt et eos splendidos videbunt, et revera ibunt quo dies et tempora eis praescripti sunt.